

POLYTEEKKARI

11/2007

Tuulessa ja tuiskussa

*Mikä saa ryhmän teekkareita
lähtemään vaarallisia raitoja
piilottelevien jäätiköiden halki
aina 1893 metrin korkeuteen?
Sivut 10–12.*

.....
**Huippuyliopistolla
tuulee s. 5**

.....
**Lakinlaskijaisissa
huumoribändien
esiinmarssi s. 4**

.....
**Return of the
Teekkari boys s. 17**

Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunta tiedottaa

Pyöreän Tornin Killan (PTK) jäsen ehdotukset 2007

PTK on teekkarien seniori- ja alumnijärjestö. Kilta järjestää mm. pari kertaa vuodessa ns. konklaaweja, joissa Arwoisat jäsenet paitsi tapaavat toisiaan, myös tutustuvat teekkarien kannalta ajankohtaisiin aiheisiin sekä konklaawin isäntänä toimivaan yritykseen tai pitopaikkaan.

PTK:aan kuuluu noin 700 Arwoisaa jäsentä ja vuosittain valitaan 15 uutta jäsentä. Kiltaan hyväksyttävät uudet jäsenet ovat yleensä opintojensa loppuvaiheessa olevia tai jo valmistuneita teekkareita, jotka ovat osoittaneet aitoa teekkarihenkeä, pitkäaikaista ja jatkuvaa elävää harrastusta ja mielenkiintoa teekkaritoimintaa kohtaan sekä tavalla tai toisella vieneet kehitystä eteenpäin TKY:n ja sen piirissä toimivien yhdistysten piirissä. Pyöreän Tornin Kiltaan kaivataan laaja-alaisesti uusia arwoisia kaikilta teekkaritoiminnan aloilta. PTK:hon sopivat niin urheilijat, muusikot, kiltä-aktiivit ja yhdistysinnokkaat kuin ajattelijat ja tekijätkin. Viime vuosien kutsut löytyvät sivulta www.tky.fi/fi/tky/kunnianosoitukset/pyorean-tornin-killta.html.

TKY:n yhteydessä ja läheisyydessä toimivat killat, kerhot ja yhdistykset sekä yksittäiset teekkarit voivat ehdottaa jäseniä Pyöreän Tornin Kiltaan.

TKY:n hallitukselle osoitetut perustellut kirjalliset ehdotukset (vastaa kysymyksiin: missä ollut mukana, miten osallistunut ja miten vaikuttanut ko. yhteisöön) pyydetään toimittamaan pääsihteeri Teemu Halmeelle TKY:n sihteeristöön (Otakaari 11, 02150 Espoo) tai sähköpostilla (paasihteeri@tky.fi) perjantaihin 12.10.2007 mennessä. Huom! Kuoreen tai sähköpostin otsikkoon merkintä: "PTK-ehdotus". TKY:n hallitus käsittelee jäsen ehdotukset ja tekee lopullisen esityksen PTK:n raadille.

Pyöreän Tornin Kiltaan valittujen nimet julkistetaan TKY:n vuosijuhlassa 9. marraskuuta 2007.

➤ Lisätietoja: pääsihteeri Teemu Halme, p. 468 2103, paasihteeri@tky.fi.

Ehdota Vuoden opettajaa!

Opettaako sinua hyvä tyyppi? Onko opettajasi asiantunteva ja innostava? Tekeekö hän korkeakoulua ja omaa tieteenalaansa tunnetuksi? Kuunteleeko hän sinua? Ehdota Vuoden opettajaa!

Ehdotuksia otetaan vastaan maanantaihin 1.10.2007 asti! Toimita ehdotuksesi TKY:n sihteeristöön Tuula Ilmekselle (PL 69, 02151 Espoo). Tarkemmat hakuohjeet www.tky.fi/fi/teekkareille/opintoasiat/vuodenopettaja/. Vuoden opettaja -palkinto on TKY:n vuosittain myöntämä kunnianosoitus tehtävissään erityisen ansiotuneesti suoriutuneelle opettajalle. Perinne on ollut käytössä vuodesta 1980 asti. Palkinnon tarkoituksena on lisätä opetuksen arvostusta ja siten opetuksen laatua Teknillisessä korkeakoulussa.

Palkinto luovutetaan TKY:n vuosijuhlassa 9.11.2007. Vuoden opettaja -palkinto on 15 gramman kultaharkko, jonka aluslaataan on kaiverrettu teksti "Hyvät opettajat ovat kullan arvoisia". Lisäksi Vuoden opettajan nimi lisätään TKK:n pääaulassa sijaitsevaan Vuoden opettaja -tauluun.

➤ Lisätietoja: Henri Seppä, p. 468 2185, henri.seppa@tky.fi

Ehdotukset TKY:n kultaisen ansiomerkin saajiksi 2007

Kultaisen ansiomerkin voi TKY:n hallitus myöntää ylioppilaskunnan jäsenelle tai vastavalmistuneelle entiselle jäsenelle hänen toimintansa perusteella ylioppilaskunnassa, osakunnassa, killoissa, kerhoissa tai muissa yhdistyksissä.

TKY:n hallitus pyytää ylioppilaskunnan yhteydessä ja läheisyydessä toimivilta killoilta, kerhoilta ja yhdistyksiltä sekä yksittäisiltä henkilöiltä esityksiä TKY:n kultaisen ansiomerkin saajiksi. Ansiomerkin saajalta edellytetään laaja-alaista ja pitkäjänteistä toimintaa teekkarien ja teekkarikulttuurin sekä -toiminnan hyväksi. Hallitus on myöntänyt vuosittain 2-3 kultaista ansiomerkkiä. Viime vuosien kultaisen ansiomerkin saajat löytyvät sivulta www.tky.fi/fi/tky/kunnianosoitukset/kultainen-ansiomerkki.html.

TKY:n hallitukselle osoitetut perustellut kirjalliset ehdotukset (vastaa kysymyksiin: missä ollut mukana, miten osallistunut ja miten vaikuttanut ko. yhteisöön) pyydetään toimittamaan pääsihteeri Teemu Halmeelle TKY:n sihteeristöön (Otakaari 11, 02150 Espoo) tai sähköpostilla (paasihteeri@tky.fi) perjantaihin 12.10.2007 mennessä. Huom! Kuoreen tai sähköpostin otsikkoon merkintä: "Kultainen ansiomerkki -ehdotus".

Ansiomerkit jaetaan, mikäli mahdollista, TKY:n vuosijuhlassa 9. marraskuuta 2007.

➤ Lisätietoja: pääsihteeri Teemu Halme, p. 468 2103, paasihteeri@tky.fi.

TEKNILLISEN KORKEAKOULUN YLIOPPILASKUNTA
TEKNISKA HÖGSKOLANS STUDENTKÄR
THE STUDENT UNION OF HELSINKI UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

K-18

JULKKO

PELMO

ENTROPY

OU

LAKIN-
LASEIJAISET
2007

1.10. klo 20–02 DIPOLI, Espoo
TURO'S HEVI GEE * WIIDAKKO * BAT JA RYYD
RWBK * POLIRYTMII * JULKUN LAVATANSSIT
PELMU PRESENTS * ENTROPYN KONEHUONE
Liput 11 euroa. www.lakinlaskijaiset.fi

Lipunmyynti alkaa 17.9. Lippuja saa Tiketistä ja TKY:n sihteeristöstä auki-oloaikoina, sekä TKK:n päärakennuksen ala-aulasta arkisin kello 10-14. Lipunmyyntiä myös muilla pääkaupunkiseudun korkeakouluilla, tsekkaa ajat ja paikat netistä.

Koko viikon ajan
eurolla uimaan Espoon
uimahalleihin.

Liikunta

www.tky.fi/hyvinvointiviikko

Hyvinvointi

viikko
41

Tiistai 9.10.

Jaksamista kampuksella
klo 14 Students' wellbeing - a lecture
klo 13-17 Krikettiä (Otaniemen urheilukenttä)
klo 18 Kokkikurssi kokkaustaidottomille

Keskiviikko 10.10.

klo 10-14 Liikunta- ja hyvinvointimessut TKK:n päärakennuksen ala-aulassa
klo 18 Kokkikurssi kokkaustaidottomille

Torstai 11.10.

klo 10-14 Messut TKK:n päärakennuksen ala-aulassa
klo 14-18 **Seminaari D-salissa, avoin kaikille**
14:00 Tervetuliaissanat, TKY
14:15 Hyvinvoinnin kokonaisuus
14:45 Järki ja tunteet - opiskeluaajan haasteita, Sari Tiula-Alho, YTHS
15:15 Terveelliset elämäntavat, Marjatta Autere, YTHS
15:45 Kahvitauko
16:15 Liikunta ja hyvinvointi, Ulla Reijonen, OLL
16:45 Opiskelu hakusessa, Timo Tapola, TKK:n opintopsykologi
17:15 Työhyvinvointi ja jaksaminen, TKK:n ura- ja rekrytointipalvelut
17:45 Päätössanat

klo 21-01 Fuksien yösähly (Otahalli)

Perjantai 12.10.

klo 13 Kävelytesti (Otaniemen urheilukenttä)
klo 14 Cooperin testi (Otaniemen urheilukenttä)
Iltapäivä Valohoitoa Ossinlinnassa

Teekkari, elä hyvin

Pääkirjoitus 26.9.2007 Kuin luotijuna

Ensin rehtori Yrjö Sotamaa sai idean. ”Yhdistetään kaupallinen, tekninen ja taide-teollinen korkeakoulutus.” Saiko hän ajatuksen saunan lauteilla vai yöllisessä näyssä, sitä ei tiedetä. Se tiedetään, että hän puhui aiheesta ensikerran jo Taideteollisen korkeakoulun avajaispuheessa vuonna 2005. Sitä hän ei kuitenkaan arvannut, että kaikki innostuisivat ideasta. Kyliä ja teekkarit on aina voitukin laittaa pussauskoppiin, joten yhteistyön tiivistyminen ei tuntunut hullumalta idealta.

Tai no. Eivät kaikki innostuneet, niin kuin tiedämme. Kuten usein maailmassa, Yrjö ei saanut omiltaan tukea suuressa ideassaan. Taideteollisen korkeakoulun ylioppilaskunta TOKYO vastusti ehdotusta, koska heidän mielestään taideaineiden asema vaarantuisi uudessa mallissa. Keväällä

suuri osa Taideteollisen korkeakoulun opiskelijoista ja henkilökunnasta allekirjoittikin Pro arte -vetoomuksen, jossa huippuyliopistoa nyt visioidussa muodossa vastustettiin. Mutta isot jyräävät pienet ja niinpä uuden yliopistomallin vastustajat vastentahtoisesti vedettiin suurten yhteiseen piirileikkiin.

Sitemmin vauhti yliopistohankkeen etene-misessä on ollut niin kova, että hitaampaa hirvittää. Kun jokapaikan höylä, valtion virkamies Raimo Sailaskin kyhäsi aiheesta raportin, oli selvää että korkeakoulujen yhdistyminen todella tapahtuu. Sitten alkoivatkin lukuisat kysymykset: Miksi uutta yliopistoa tullaan kutsumaan? Siirtyykö kaikki opetus Otaniemeen? Muuttavatko kylterit ja taikkilaiset Teekkarikylään? Mitä ylioppilaskunnille tapahtuu? Asuuko karhu edelleen metsässä?

Moni asia oli epäselvä, mutta se ainakin oli selvää, että muutos olisi merkittävä. Tähän liittyen selvisi, että hanke mylläisi suomalaista yliopistolaitosta perinpohjaisesti, koska uusi yliopisto perustettaisiin säätiöpohjalle. Näin ollen yliopistojen oikeudellista ja taloudellista asemaa on tarkoitus muuttaa merkittävästi ja nopealla aikataululla.

Kaikki yliopistot onkin tarkoitus irrottaa valtion budjettitaloudesta ja tehdä niistä julkisoikeudellisia laitoksia tai yksityisiä säätiöitä jo vuonna 2009. Perustuslain mukaan yksityisenä korkeakouluna toimiva säätiö ei kuitenkaan voi olla yliopisto edes nimensä puolesta. Näin esimerkiksi uuden yliopiston nimen loppuosa jouduttaisiin nimeämään uusiksi.

Uuden yliopiston nimi on ollutkin kii-vaan keskustelun kohteena, vaikka se on hankkeeseen liittyvistä kysymyksistä vähäarvoisimpia. Sekä KY:n että TKY:n sihteeristön blogissa on ehdoteltu erilaisia nimiä. Esimerkiksi Raimo Sailas -akatemiaa tarjottiin. Aluksi puhuttiin innovaatioyliopistosta, sitten huippuyliopistosta. Edellisviikolla tutkija Mirkka Lappalainen kirjoitti *Helsingin Sanomien* kolumnissaan osuvasti siitä kuinka huippuyliopisto nimestä saattaa tulla ei-toivottuja konnotaatioita: ”Itsensä julistaminen huippuosajaksi on nyt muodikasta, mutta ei kuulu asialliseen akateemiseen kielenkäyttöön. -- Toivottavasti uusi instituutio ei ainakaan saa viralliseksi nimekseen ’huippuyliopisto’. Mitä se olisi englanniksi? University of excellence? Suh-taudun penseästi myös ’innovaatioyliopistoon’, sillä mitään laitosta ei pitäisi nimetä muotikäsitteen mukaan. Kannattaa muistaa, miten sähkökältä ’Rauhan ja Ys-tävyyden Yliopisto’ olisi kuulostanut 35 vuotta sitten.”

Nimikritiikkiä olennaisempaa on se, mitä Lappalainen kuitenkin kirjoittaa itse hankkeesta. Hän on tanannut Sailaksen yliopistohankkeesta kirjoittaman raportin pieteetillä. Sailaksen raportissa puhutaan ”lähivuosi-kymmenistä”. Vuosikymmenet sekä harkittu ja hallittu siirtyminen ovat unohtuneet — tilalle ovat tulleet hätä ja hoppu. Lappalainen huomauttaakin seuraavaa: ”Huippuyliopisto ei enää ole kolmen korkeakoulun yhdistämisprojektin kaukainen tavoite, vaan sen vääjäämätön ja nopea lopputulos.”

Suuri kysymys onkin, kuka hankkeessa painaa kaasua. Ehkä se, kenen intresseissä uuden yliopiston syntyminen on.

Kenen intressi uuden yliopiston syntyminen sitten on? Jos vastaus on markkinavoimat, on aiheellista pohtia onko taloudellisen kilpailukyvyyn lisääminen todella yliopiston yksi perustehtävä. Mikä vastauksen pitäisi olla? Miten olisi riviopiskelija?

Nopeasta aikataulusta johtuen jo nyt — alle vuosi Sailaksen raportin julkistamisesta saadaan vastauksia. Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnan edustajisto kokoontuu torstaina 27.9. keskustelemaan vääjäämättömästä, eli ylioppilaskuntien yhdistymisestä. TKY:n hallitus esittää, että Helsingin kauppakorkeakoulun, Taideteollisen korkeakoulun ja Teknillisen korkeakoulun yhdistyessä yliopistossa toimisi yksi ylioppilaskunta, johon kaikki vanhat ylioppilaskunnat sulautuvat. Toivotaan, että integraatiosta tulee hyvä jälkeläinen, eikä sellainen vesa, jollainen Koskela sanoo *Tuntemattomassa sotilaassa* hosuen tehdyn lapsen olevan. ”Kiiru on pidettävä ajallansa, mutta hätäillen tekemällä ei tuu muuta kuin kusipäitä mukuloita.”

Johanna Mitjonen

4 Ylioppilaskunnat aikeissa aloittaa asevarustelun?

► Nyt kun TKY:llä suunnitellaan panssarivaunun hankintaa, huhutaan, että TTY:llä on harkittu sukellusveneen ostamista Hervantaan. Tuukka Eloranta kertoo asiasta virallisen totuuden.

5 TKY:n tulevaisuus käsittelyssä

► TKY:n edustajiston jäseniä kokoontui viime viikolla pohtimaan ylioppilaskunnan tulevaisuutta uudessa huippuyliopistossa. TKYH on tehnyt pohjaesityksen, jonka keskeisenä ajatuksena on sulauttaa korkeakoulujen yhdistyessä myös ylioppilaskunnat yhdeksi suurylioppilaskunnaksi.

8 Täysillä mukana

► Avajaisviikolla Polyteekkari seuranta-fuk-si Joona suunnisti, tanssi ja syöksyi mutaiseen nurmikkoon. Tavarat odottavat edelleen kotonan purkamista, koska viikko ja Otaniemeen integroituminen ovat vieneet kaiken ajan.

10 Lumoava Norja

► Tämänkertaisessa pääjutussa selviää, että Norja ja sen vuonot ovat sekä jäätikkövaeltajan että geologin unelmamatkailukohde.

15 Totuus Mooresta?

► Onko dokumentaristi Michael Moore va-semmistolainen yli-ihminen vai pelkkä elokuviansa värittämistä harrastava elokuvaoh-jaaja? Esittelyssä sekä miehen uusin elokuva, että hänestä itsestään tehty dokumentti.

16 Tupatarkastus vierailee Koreassa

► Etelä-Korean opiskelija-asuntoloissa meno on kovin toisenlaista kuin kotoisalla Jämeräntaipa-lellamme. Erottamiseen asuntolasta saattavat johtaa esimerkiksi pokerin peluu tai vaakamambo.

POLYTEEKKARI—POLYTEKAREN

Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnan lehti

Ensimmäinen numero ilmestyi 18. helmikuuta 2002.

Painosmäärä: 5000 kpl

Painopaikka: Riihimäen kirjapaino, Riihimäki

ISSN 1459-0816

Verkkolehti www.polyteekkari.fi

Päätoimittaja

Johanna Mitjonen

Toimitussihteeri

Meri Laitinen

Toimittaja

Sofia Ziessler

Ulkoasu ja taitto

Elmo Allén

Yhteystiedot

etunimi.sukunimi@polyteekkari.fi

Ilmoitusmyynti

Kaikkien ylioppilaskuntien laajuiset kampanjat:

Pirunnyrkki Oy (02) 2331 222, www.pirunnyrkki.fi

Paikallinen mainosmyynti ja tekniikan alan yritykset:

RC kustannus Oy, yhteyspäällikkö Karel Christensen

044 5000 450, karel.christensen@opiskelijamediat.fi

TKK:n ja TKY:n yhdistysten mainokset toimituksen kautta.

Mediakortti

www.polyteekkari.fi/mediakortti

Toimitus

Polyteekkari, Jämeräntaival 7 A, 02150 Espoo

toimitus@polyteekkari.fi, (09) 468 3307

Jakelu

Ota-Karjut, jakeluväapeli Juho Rutila, jorutila@cc.hut.fi

Seuraava numero

10.10.2007. Aineisto toimitukseen 3.10.2007 mennessä.

Virallinen totuus

Tekniikanpunainen panssarivaunu

Tuukka Eloranta
TKY:n hallitus,
teekkariasiat ja palvelut

Jokaisella itseään kunnioittavalla ylioppilaskunnalla on oltava uskottava puolustus. Yliopisto- ja ylioppilaskenttä elää suurten muutosten aikaa, jolloin ainoastaan vahvimmat selviytyvät. Tässä tilanteessa ylioppilaskunnaltamme on löydyttävä riittävän uskottavat tekni(lli)set valmiudet neuvotteluasemamme turvaamiseksi. Teekkarikylän puolustus rakennettiin vakaalle pohjalle punatiilimuurien taakse, mutta nykyisessä tilanteessa myös ennaltaehkäisevään hyökkäykseen tulee valmistautua lisäkalustolla. Vaikka sotakaluston hankinta onkin huuhaa-uutisryhmää lainatakseni ”aika järeä keino hanhien säilyttelyyn”, on investoinnille täten selkeä tarve.

Tilanteen korjaamiseksi

TKY:n hallitus on kokouksessaan 17/2007 päättänyt esittää edustajistolle 100 000 euron lisäbudjettia panssarivaunun hankintaan. Hankinta tuli mahdolliseksi kun puolustusvoimat päätti heinäkuussa myydä parikymmentä 34 tonnin Comet- ja 30 tonnin Charioteer-panssarivaunua. Seuraavaksi ylioppilaskunnan edustajisto käsittelee asiaa kokouksessaan 5/2007 Dipolissa 27.9.2007. TKY:n omistuksessa panssarivaunu saa päälleen pakettiautosta tutun tekniikanpunaisen maalin ja ylioppilaskunnan tunnuksen. Pakettiauton tapaan panssarivaunu on lyhyitä (parisuhde)kriisejä varten vuokrattavissa teekkaripalvelusta ja siihen on tarkoitus lisätä uskottava propaganda-käyttöön soveltuva äänentoistojärjestelmä, limupullolavetit ja muut teekkarille välttämättömät lisävarusteet.

Hankinnalla TKY torjuu jo ennalta sitä vastaan kohdistuvat sisä- ja ulkopoliittiset uhat sekä terävöittää Otaniemen vapaavaltion sisäistä järjestyksenvalvontaa. Vakavimpina uhkina suvereniteetilleen TKY näkee valtion kaavaileman yliopistolain muutoksen, tulevan trendiyliopiston mahdollisesti mukanaan tuomat rajakiistat ylioppilaskuntien välillä sekä korkeakoulun hallinnon suoraviivaiset otteet tiedekuntaudistuksessa. Jos ylioppilaskunnan edunvalvonnan järkevät ja perustellut mielipiteet eivät tehoa kanssaneuvottelijoihin, ovat Kampin etuvartiosto, Arkadianmäki ja TTK:n hallinto-

siipi tarvittaessa kätevästi tykin piipun kantaman sisällä. Luonnollisesti panssarivaunu toimisi myös tehokkaana pelotteena pitäen kaiken maailman limuautomaattien kaatajat ja romuautojen hylkääjät kurissa.

Hallinnollisesti ei ole kuitenkaan vielä selvää kenen alaisuuteen panssarivaunu TKY:n organisaatiossa sijoitetaan. Majureiden, kapteenien, päälliköiden ja tirehtöörin joukossa sille olisi jo tässä vaiheessa monta ottajaa. Todennäköisesti panssarivaunu kuitenkin sijoitetaan suoraan pääsihteerin alaisuuteen ja sitä tukemaan perustetaan erilliset nopean toiminnan joukot. Näiden joukko-

jen on tarkoitus tehostaa TKY:n eri sektoreiden välistä informaation kulkua kriisitilanteissa. Superyliopiston mahtipontisessa hengessä luulisi nopean toiminnan joukkoihin soveltuvia ”superfukseja” kuitenkin tulevaisuudessa riittävän.

Kalustohankintaa käsiteltiin viime viikolla myös Tampereella järjestetyssä teekkarihallitustapaamisessa. TTY:n ystävämme kertoivat, että varustelukilvan kynnyksellä Hervannassa harkitaan sukellusveneen ostamista. Ehkä tässäkin on yksi keino vahvistaa perinteistä teekkariyhteistyötä ja ruokkia suomalaista aluepolitiikkaa. Maavoimat Otaniemessä, merivoimat Tampereella ja ilmavoimat lappeen Rannassa?

TKY:n hallitus suhtautuu tulevaisuuteen luottavaisesti. Teekkari-omaisuus on hyvässä suojassa oman kylän punatiilimuurien takana. Perimmäisenä tavoitteena on, että kellareista ja parvekkeilta kantautuvista opiskeluelämän äänistä huolimatta teekkari nukkuu jatkossakin yönsä hyvin.

Uppoavatko huumoribändit teekkareihin?

Syyskauden Dipolibileissä, Lakinlaskijaisissa, esiintyy tänä vuonna huumoribändien kavalkadi. Estradille astelevat niin Turo's Hevi Gee kuin myös meille 1980-luvulla syntyneille niin kovin nostalginen Bat ja Ryyd.

Mistä tällainen idea, lakinlaskijaistirehtööri Petri Valkama? ”Huumorilinjalta ollaan tosiaan pitkälti liikkeessä. Bileiden tema ja olemus on muutenkin, ellei nyt suoraan humoristinen, niin ainakin tavalista rennompi.”

Tirehtööri Valkama kertoo, että bändejä miettiessään järjestäjät totesivat, että monet isot nimet houkuttelevat vain katsomaan kyseisiä bändejä sen sijaan että ne oikeasti nostaisivat iloista tunnelmaa. Tänä vuonna tarkoituksena onkin järjestää juuri tunnelmaltaan rempseät kinkarit.

Dipolibileiden järjestäminen

on aina tarkan markan touhua, niinpä bändivalintaan vaikuttivat myös taloudelliset syyt. ”Bileiden järjestämisen kannalta iso bändi syö resursit niin, ettei paljoa muuta ihmellistä saada kasaan — tällöin lopputulos tosiaan on se,

Kokonaisvaltaista hauskaa? Turo's Hevi Gee on Lakinlaskijaisen toinen pääesiintyjä.

että katsotaan yhtä bändiä ja se on siinä. Tällä kertaa tarjoamme yleisölle jotain aivan muuta”, Valkama lupaa.

Bileiden päämäärä on kirkas. ”Tavoitteemme tällaisilla bändivalinnoilla ovat erityisesti hyvät bileet — sellaiset, joissa ihmisillä on kokonaisvaltaisesti hauskaa ja tunnelma on katossa.” Valkama vakuuttaa menoa olevan koko ajan, ja sen olevan mukaansatempaavaa ja railakasta. ”Toisaalta ihmisillä on mahdollisuus istua alas pubissa ja keskustella keskenään — tätä monet ovat aiempina vuosina toivoneet.”

Tirehtööri toivoo, että bileiden jälkeen ihmiset muistavat ”oikeasti hyvät ja hauskat bileet, eivät pelkästään sitä yhtä bändiä”. Hän uskookin huumoribändien houkuttelevan paikalle nimenomaan hyvästä meiningistä pitäviä kavereita. Myös siihen tähdätään, että kävijät haluaisivat tulla Otaniemeen irrottelemaan toistekin. ”Haluaamme, että samat kaverit muistavat tämän seuraavien bileiden tullessa ja haluavat lähteä silloinkin juhlimaan.”

Johanna Mitjonen

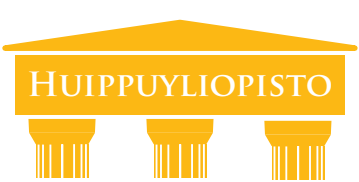
KuvaMitäHä?

➤ OUBSin uusi toimitus aloitti syksyn livelähetykset torstaina 20. syyskuuta riehakkaissa tunnelmissa. Kuvaaja: **Elmo Allén**.

Mahtiyliopistolle mahtiylioppilaskunta

Kun korkeakoulut yhdistyvät, yhdistyvät myös ylioppilaskunnat

» Polyteekkari kertoo syksyn aikana tuoreimmat seukkausjuorut yliopistomaailman ykköskolmio-draamasta.

Innovaatioyliopistohanke etenee vauhdilla, joten kannanottoja uuden yliopiston ylioppilaskunnan muodostamiseen ja rakenteeseen tarvitaan yhtä nopeasti.

Johanna Mitjonen

Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnan edustajisto kokoontuu ylimääräiseen kokoukseen käsittelemään TKY:n visiota uuden ylioppilaskunnan muodostamisesta. Hallituksen pohjaesitys uuden ylioppilaskunnan muodostamisesta on

Tyhjiä tuoleja. Edustajistosta 40 prosenttia oli viime keskiviikkona keskustelemassa TKY:n tulevaisuudesta.

seuraavanlainen: Helsingin kaup-pakorkeakoulun, Taideteollisen korkeakoulun ja Teknillisen korkeakoulun yhdistyessä, TKY asettaa tavoitteekseen, että yliopiston yhteydessä toimii yksi, yhtenäinen ja vahva ylioppilaskunta.

Edustajiston kokousta ovat edeltäneet sekä iltakoulu että 19.9. pi-

detty keskustelutilaisuus, jonka otsikkona oli ”TKY:n tulevaisuusvisio-iltapäivä”. Aihetta on käsitelty perusteellisemmin vain lyhyen aikaa, käytännössä kuluneen syksyn ajan. Asia onkin etenemässä melkoisella kiireellä: TKY:n edustajisto kokoontuu linjaamaan aiheesta 27.9., KY:n edustajisto taas KY:n näkökulmia 3.10. Yhteiset

kannanotot ohjataan SYL:lle. SYL esittää näkemyksensä opetusministeriölle 12.10. mennessä.

Tulevassa edustajiston kokouksessa eniten keskustelua tulevat herättämään taloudelliseen omaisuuteen ja kiinteistöihin liittyvät asiat. Kauppakorkeakoulun, Taide-teollisen korkeakoulun ja Teknilli-

sen korkeakoulun ylioppilaskunnat ovat jäsenmäärältään hyvin erisuuruisia. Suurin jäsenmäärä on TKY:llä, TOKYO:sta uuteen ylioppilaskuntaan jäseniä tulisi vähiten. TKY:n hallituksen esityksessä kuitenkin sanotaan, että ”ylioppilaskunnan jokainen jäsen on samanarvoinen”.

Uhkia ja mahdollisuuksia

Polyteekkari tiedusteli edustajiston jäsenten mielipiteitä hallituksen pohjaesityksestä. Esi-tyksessä nähdään paljon hyvää, mutta asia myös epäilyttää.

Teekkarikulttuuriaktiivit ovat huolissaan perinteistä ja myös hallituksen esityksessä mainitaan asia kahteen otteeseen. Nyky-TKY:ssä on paljon hyviä ja säilytettäviä asioita, kuten organisoitu isohenkilötoiminta sekä monipuolinen yhdistyskenttä. Kaikkien mahdollisten, kuppikuntaisten

”Jos korkeakoulut yhdistyvät oikeasti samaan pakettiin ja samalle kampukselle Otaniemeen, niin esityksen visio on aika perusteltu yhdistämisskenaario ja -muoto. — Mutta jos siitä huippuvänkyrystä tulee vain elmukelmua kolmen erillisen korkeakoulun ja kolmen erillisen kampuksen ympärille, niin ei taida olla pahasti tolkkua koittaa saada yhdistettyä kolmea ylioppilaskuntaakaan edes vähemmän uudeksi, mutta silti jotenkin uljaaksi ylioppilaskunnaksi.

Ylioppilaskunnille yleensä tuollainen yhdistäminen on aika radikaali asia. EKY:n sulautusta HYY:n sisään ei oikein voi pitää

Rehtorikahvit Kauppakorkeakoululla

Perjantaina 7.9. tulevan huippuyliopiston rehtorit Eero Kasanen (HSE), Yrjö Sotamaa (Taik) sekä Matti Pursula (TKK) kertoivat huippuyliopistohankkeen olevan nyt yhteiskunnallisen vaikuttamisen ja päätöksenteon vaiheessa. Yliopistouudistus on tällä hetkellä jakautuneena kahteen tasoon: opetusministeriön virallisiin työryhmiin, joiden tehtävänä on valmistella lainsäädäntöä ja valtion osallistumista uuden säätiön toimintaan, sekä kolmen yliopiston tekemään valmistelutyöhön.

Valmisteluvaiheen avoimuuden merkitystä korostettiin, ja Kasanen kertoi uudesta Internet-työka-

lusta, joka mahdollistaa kaikkien sidosryhmien yhteistyön. Lisäksi Kasanen kertoi kolmen yliopiston työryhmistä, jotka lähtevät valmistelevaan mm. hallinto- ja opiskelijapalveluiden järjestämisestä.

Tavoitteina ovat 700 miljoonan euron säätiöpääoma, joustava hallinto, suvereniteetti sekä uudistuksen tuomat parannukset opiskelijoille. Nykyään yliopiston omistaa valtio, mutta uudistuksen myötä huippuyliopiston omistajiksi tulisivat alumnit, kaupungit, yliopistosäätiöt, valtio sekä useat yritykset.

Sotamaa painotti puheenvuorossaan huippuyliopiston statusta kansainvälisenä organisaationa ja

kansainvälisyyden tuomaa rikastuttavaa vuorovaikutusta. Rehtorit olivat yksimielisiä siitä, että hanke on opiskelijoiden parhaaksi, ja että mikään ei voi enää vesittää sitä: huippuyliopisto tulee aloittamaan toimintansa vuoden 2010 alussa. He painottivat, että opiskelijoiden aktiivisuus yliopiston suunnittelussa on ensiarvoisen tärkeää.

Rehtorien puheenvuorojen jälkeen yleisö sai esittää kysymyksiä, ja moni kauppakorkeakoulun sekä TKK:n edustaja tarttui mahdollisuuteen — Taik:n poissaolo kertoo hankkeen aiheuttamista risti-riidoista korkeakouluväessä.

Sofia Zießler

Kommentti

Innovaatioyliopisto tarvitsee brändin

Huippuyliopisto? Innovaatioyliopisto? Mahtava idea, joka sai suun muikeaan hymyyn ensimmäistä kertaa esiteltäessä. Juuri tällaisia ennakkoluulottomia avauksia tarvitaan ajan haasteisiin vastattaessa. Alkusysäyksestä on kuitenkin jo kulunut tovi, ja olisi korkea aika laittaa isompi vaihde silmään.

Uusi yliopisto tarvitsee nyt selkeän vision. Sellaisella on jo vähän kiire, kun keskustelu uhkaa jymähtää kinasteluksi merkityksettömistä yksityiskohdista. Tämä vision tueksi tarvitaan toimiva brändi: erityisesti nimi, kampus ja kasvat. Nykyiset työnimet eivät houkuta — huippua ei voida perustaa, se

titteli ansaitaan. Innovaatio taas on sitä bullshit-bingon sanastoa, tuttua niiden suusta jotka keskittyvät sanoihin tekojen sijasta. Uudella yliopistolla pitää olla raikas ja mieltä kutkuttava nimi.

Yliopisto tarvitsee toki myös kampuksen, ja sen perusta on Otaniemi. Tekniikan kehtoon pitää naittaa bisnes ja taide, ja synnyttää paikka, jossa eri tieteenalat todella kohtaavat luoden uutta.

Uusi yliopisto tarvitsee myös kasvat. TKK:n, HSE:n ja Taikin rehtorit ovat kolme asiansa osaavaa ja sympaattista setää, mutta nyt tarvitaan karismaattinen, akateemisessa maailmassa kannuksensa ansainnut, mutta ennakkoluulo-

ton keulahahmo. Joku joka hankkii projektille elintärkeän sisäisen ja ulkoisen kannatuksen.

Tähän mennessähän hankkeen isiltä ei ole kuulunut kuin alkupe- räisen perusjargonin toistoa, joka ei käännä kenenkään päätä. Tietysti brändiä tarvitaan myös houkuttelevaan paras opiskelija-aines kolmeen yhdistyvään yliopistoon käynnissä olevassa välivaiheesakin. Epämääräinen tulevaisuus taas varmasti karkottaa hakijoita.

Huippuyliopistohanke on kansallinen, tavoite taas kansainvälinen huippu — tarvitseeko tulevan koulun johtajan edes olla suomalainen?

Atte Harjanne

"Asia on iso ja mullistava, joten siinä olisi ihan kiva olla ryssimättä"

ja ääliömäistenkin, perinteiden puolustaminen on kuitenkin typerää ja turhaa. Teekkarit pääsevät enemmistönä joka tapauksessa parhaiten määrittelemään uutta-kin toimintaa. Meillä on myös kotikenttäetu. Enemmän huolissani olen siitä, miten saadaan myös taikkilaisten ja kyltereiden hyväksi havaitsemat toimintamallit tuotua uuteen ylioppilaskuntayhteistyöhön, jonka toivon ennen kaikkea olevan hedelmällinen.”

Sini Numminen
Narodna Entropska Partija

Matti Änkö
Nuori akti

Ympäristöministeri vieraili Otaniemessä

Sofia Ziessler

Keskustateekkarit järjestivät tiistaina 18.9. ympäristöministeri **Paula Lehtomäen** johtaman keskustelupaneelin. Avauksessa ministeri puhui Suomen hyvästä työllisyystilanteesta, opiskelijoiden taloudellisesta tukemisesta, ympäristöpolitiikasta sekä uuden teknologian merkityksestä ympäristön suojelussa. Hän korosti hiilen sitomisen sekä energia- ja materiaalitehokkuuden edistämistä. Käsittelyssä oli myös Itämeri, jonka tilaa pyritään parantamaan jäteveden puhdistamisella ja öljynkuljetuspolitiikalla.

Lehtomäki puhui myös energiantuotannosta: Euroopan komissio on ehdottanut tammikuussa etenemissuunnitelmassaan, että asetettaisiin pakollinen tavoite, jonka mukaan uusiutuvan energian osuus tulisi nostaa 20 prosenttiin EU:n energiankulutuksesta vuoteen 2020 mennessä, ja pakollinen vähimmäistavoite, jonka mukaan biopolttoaineiden osuus tulisi nostaa 10 prosenttiin. Suomessa jo nyt osuus on 25 %, ja sitä pyritään nostamaan entisestään muun muassa tuulienergialla.

Lehtomäki kertasi tekoja, jotka ruohonjuuritasolla edistävät ilmastomuutoksenvastaista taistelua—ympäristön kannalta autoilijan kannattaisi hankkia uudehko, pienehkö dieselauto ja pyrkiä ajamaan mahdollisimman

Sofia Ziessler

vähän. Keskustelu kääntyi siihen, kuinka suuret massat saataisiin kannustettua ympäristötekoihin—tuleeko valtion ja yhtiöiden puuttua verotukseen ja hinnoitteluun, jotta ihmiset vähentäisivät kulutusta, vai tulisiko ylempien tahojen panostaa kampanjoihin, jotka olisivat kansalle kaiken aikaa näkyvissä ja siten ohjaisivat heitä

alitajuisesti säästämään ympäristöä. Lehtomäki kehotti kuluttajaa suosimaan lähellä valmistettuja tuotteita. Kysymykseen kasvisyönnistä ympäristötekona verrattuna yksityisautoilun välttämiseen Lehtomäki vastasi ympäripyöreästi kierrellen, vaikka on tutkittu, että lihantuotanto kuormittaa ympäristöä huomattavasti.

EVA Forumissa pohdittiin huippuyliopistoa

Meri Laitinen

Elinkeinoelämän Valtuuskunnan EVAn järjestämässä keskustelutilaisuudessa 30.8. pohdittiin huippuyliopiston olemusta kansainvälisin voimin. Arvostetuissa korkeakouluissa opiskelleet EVAn juniorikumppanit toivat esiin paneelikeskustelussa omia kokemuksiaan hyvästä yliopistosta. Kilpailuhenkinen ja motivoiva ympäristö, yhtenäinen kampus sekä opetuksen laatu olivat usein toistuvia elementtejä keskustelussa. Panelistit pitivät

tärkeänä myös korkeakoulujen ja yritysmaailman yhteistyötä.

Yleisökeskustelussa suomalaisen huippuyliopiston vahvuussiksi kaavailtiin laajaa kansainvälistä kontaktiverkostoasekäteknologia-painotteisuutta. Lukukausimaksut jakoivat mielipiteitä, kuten myös huippuyliopistohankkeen tarkoituksenmukaisuus: halutaanko taa-ta laadukasta koulutusta suurelle joukolle vai kouluttaa pientä eliittiä. Keskustelussa viriteltiin mahdollisuutta jopa yhteispohjoismaiseen huippuyliopistoon.

Mikä EVA Forum?

Elinkeinoelämän valtuuskunta EVA on vuonna 1974 alkuun pantu elinkeinoelämän rahoittama aivoriihi.

Vuonna 2002 perustettu EVA Forum on EVAn keskustelutarja ajankohtaisista aiheista. Tilaisuuksiin kutsutaan elinkeinoelämän, kulttuurin ja politiikan vaikuttajia, korkeakoulujen professoreita ja opiskelijoita sekä aiheesta kiinnostuneita henkilöitä eri viite- ja ammattiryhmistä. Foorumin tavoitteeksi on kirjattu "vilkkaamman ja

rohkeamman keskustelukulttuurin syntymisen edesauttaminen Suomeen".

Foorumeja järjestetään 4–6 kertaa vuodessa. Sen panelistit ovat oman alansa kotimaisia ja ulkomaisia huippuasiantuntijoita. Yleisö koostuu eri-ikäisistä ja eri yhteiskunnan osa-alueita edustavista keskustelijoista. Keskustelut ovat lyhyiden puheenvuorojen sävyttämiä paneeleita tai kaksintaiste-luita. Yleisöllä on mahdollisuus osallistua keskusteluun kommentein ja kysymyksiin. Puheenjohtaja vastaa puolestaan keskustelun terävyydestä ja temaattisesta etenemisestä. EVA Forumin periaatteisiin kuuluu, että osallistujat edustavat itseään, eivät taustayhteisöään.

Kirjava joukko uusia Suomen lippuja

Tribuutti Suomen lipulle -näyttelyn yhtenä suunnittelijana TKK:n opiskelija

Johanna Mitjonen

Torstaina 13.9. pidettiin *Kunnianosoitus 90-vuotiaalle Suomen lipulle* -näyttelyn avajaiset. Teknillisen korkeakoulun arkkitehtiopiskelija, kulttuurin moniottelija **Olli Hanhiron** va marssi aamupäivällä muiden lippusuunnittelijoiden joukossa vetämään salkoon suunnittelemansa lipun.

Hanhironva oli nimennyt lippunsa otsikolla "Rehtiys, luovuus ja suvaitsevaisuus". Lipun materiaaleista hän kertoo seuraavaa: "Peilipinnan ja saunavihtamaisen pallomeren uuskömpelö liitto heijastelee katselukulmasta riippuen niin nyky-Suomen urbaania teknosykettä kuin taivasta". Hanhironva sanoo olleensa iloisen yllättynyt, kun kutsu näyttelyyn tuli. "Oli kunnia päästä tekemään tätä projektia." Hän paljastaa, että kukin lipputaiteilija oli suojellut omaa teostaan mustasukkaisesti.

Näyttelyn tarkoituksena ei suinkaan ollut suunnitella uutta Suomen lippua, vaan nimenomaan

Siniristilipun innoittamat taideteokset liehuivat Lasipalatsilla torstaina 13.9.

esitellä tuoreita ja ennennäkemättömiä lipputaideteoksia siniristilipun innoittamana. Näyttelyn ideoija, **Anne Berner** Vallila Interiorista kertoi avajaispuheessa teeman innoittaneen tekijöitä tarkastelemaan omaa suhdettaan suomalaisuuteen. Lopputuloksena syntyiikin niin herkkiä kuin ristiriitaisiakin tulkintoja.

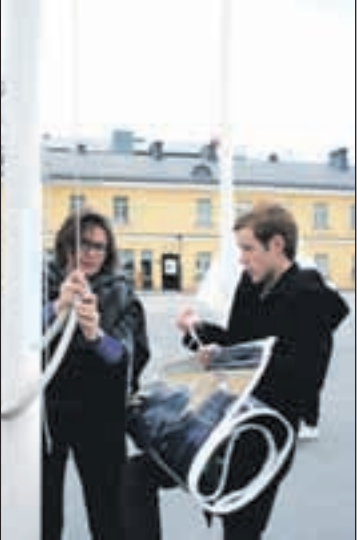
Mikä lippunäyttely?

at & Joy sekä Vallilla Interior kutsuivat Suomen Itsenäisyyden 90-juhlavuoden kunniaksi 26 suomalaista luovien alojen tekijää suunnittelemaan lipun Suomen lipun kunniaksi. Nyt liput liehuvat

Lasipalatsin aukiolla joulukuun alkuun saakka. Liput jatkavat matkaa keväällä 2008 Pariisiin Saint Sulpice -torille luovien alojen Suomi -esittelyyn.

Tekijöiden joukossa edustettuna on niin taiteilijoita kuin myös politiikan silmäätekeviä ja julkimoita.

Esimerkiksi muotisuunnittelijat **Hanna Sarén** ja **Paola Suhonen** sekä kuvataiteilija **Kuutti Laven** tekivät omat lippunsa. Myös Helsingin kaupunginjohtaja **Jussi Pajunen** ja malli-kokki **Sara La Fountain** suunnittelivat näyttelyyn lipun.

Olli Hanhironva ripustamassa teostaan.

KUKA
KETÄ HÄ
???

TKY:n uusi
pääsihteeri
Teemu Halme

30-vuotias
pääsihteeri
viljelee
ohraa ja osaa melkein
kaikki teekkarilaulut.

Jännittikö ensimmäinen päivä ylioppilaskunnan pääsihteerinä? ”Kyllä se jonkun verran jännitti, mutta kesän aikana tapahtunut perehdytys oli erittäin antoisa. Töiden aloittamista voisi kai verrata siihen, että lukee ensin pinon kirjoja uimisesta, sitten heitetään veteen.”

Kuinka ura on lähtenyt käyntiin? Onko tullut yllätyksiä, vastoinkäymisiä? ”Ei nyt yllätyksiä sinänsä. Elokuu oli epätodellisen rauhallinen — syyskuun ensimmäinen viikko ei! Mutta mitään varsinaisesti odottamatonta ei ole vielä tapahtunut.”

Et muuttanut Otaniemeen. Miksi? ”Osittain harkitsen sitä vielä, mutta minulla on hyvä asunto Itä-Helsingissä ja työmatkat ovat sujuneet kohtalaisen vaivattomasti. Teoriassa on myös helpompi erottaa työ ja vapaa-aika, kun lähtee välillä kylästä.”

Millaisia tavoitteita sinulla on TKY:n suhteen? Tulemmeko näkemään suuria muutoksia tai radikaaleja linjanvetoja? ”Pääsihteerin mahdollisuudet tehdä suuria linjanvetoja ovat loppujen lopuksi aika pienet.

persoonallisuustesti

Kyllillä huhutaan, että olet myös maanviljelijä. Pitääkö tämä paikkansa?
"Kyllä se pitää paikkansa."

Mitäs maasta nousee?
"Ohraa, vehnää ja rypsiä. Tänä vuonna tosin rypsiä ei noussut, koska kirvat söivät sen ennen juhannusta."

Haluaisitko näin lopuksi kommentoida jotenkin TKY:n hämmennystä herättänyttä panssarivaunuhanketta?
"Hehheh... Kommentoin niin, että hallitus on päätöksensä tehnyt, ja minä valmistelen asian vaatimat toimenpiteet."

Teekkari-armeijan vääpeli

Teemun mielestä TKY on lähempänä opiskelijaa kuin HYY.

Tämä on nyt tällaista perusrutinaa, mutta yritän tehdä parhaani ja sujuvoittaa käytäntöjä entisestään. Henkilöstöön olisi myös tarkoitus panostaa, vaikka se näinä ensimmäisinä viikkoina onkin jäänyt vähemmälle kaiken maailman hulinoiden takia.”

Olet ollut myös HYY:n järjestösihteerinä. Miten ylioppilaskunnat eroavat toisistaan? ”HYY saattaa näyttää vahvemmalta, koska sillä on enemmän

rahaa käytettävissä erilaisiin tarkoituksiin, mutta TKY on lähempänä opiskelijaa, työntekijät ovat sitoutuneempia ja käsittämätön määrä vapaaehtoisia auttaa ylioppilaskunnan toiminnassa. HYY on myös poliittisempi; meillä on taas omat tapamme tehdä päätöksiä. Rakenteeltaan ja kehitykseltään ylioppilaskunnat ovat toki samankaltaisia.”

Olet opiskellut sekä yliopistolla että TKK:ssa. Koetko olevasi enemmän teekkari vai maatalous-metsäylioppilas? ”Enemmän opintoja on tullut tehtyä yliopiston puolella, joten ehkä agraariylioppilaan identiteetti on vahvempi, mutta ei teekkariuskaan ihan vierasta ole. Päädyin fuksivuoden keväällä lukkariksi, mikä oli aika hauskaa. Osaan vieläkin suurimman osan teekkarin laulukirjasta ulkoa — tosin lähinnä sävelet, en sanoja.”

Meri Laitinen

Vuoden phuksi

Sarjassa seurataan raksaphuksi Joona Lassilan edesottamuksia vuoden ajan

Joona hehkuttaa avajaisviikon menneen aivan mahtavasti. ”En muista että olisi vähään aikaan ollut yhtä hauskaa missään.” Kotonakin hän ehti käydä vain nukkumassa.

Seuranta fuksimme kertoo, että uusiin ihmisiin tutustuu koko ajan ja että hän on jo melkoisen eristäytynyt Otaniemmen ulkopuolisesta elämästä, koska nyt kaikki aktiviteetit löytyvät täältä. ”Sitä ehti jo melkein unohtaa, että myös ne frendit sieltä Otaniemmen ulkopuolelta ovat olemassa ja että niitäkin pitäisi tavata.”

Otasuunnistuksessa Joona ehti käydä useilla rasteilla, esimerkiksi Retuperän WBK:n pisteessä hän kävi ryhmänsä kanssa vetäisemässä torvimusiikkia ja ihastui tuubaan soittimena. ”Telehpy:n rastilla tanssittiin tangot unisex-pareilla, Ota-Amnestyn rastilla järjestimme kadunvaltauksen istumalla JMT:llä, Entropyn ulkoilmabileissä käytiin tanssimassa, vetäistiin ripaskaa ja juotiin vodkaa HEBAn rastilla.”

Haalarit Joona sai muiden raksafuksien kanssa jo heti toisena koulupäivänä. ”Siinä ylpeästi puimme ne päälle ja kilistimme skumppalaseja YIT:n johtajan kanssa. Käsky kävi, että haalarit on ajettava sisään, eli kaikki sitten dyykkasivat reilusti sateen jäljiltä mutaiseen ruuhkoon.” Hän kertoo, että haalareita on tullut pidettyä aina kun siihen on vain ollut sopiva syy, ja ilmoittaa kaikin puolin tykättyneensä niihin. ”Hienointa haalareissa on meidän Y-puolelaisten vihreä hiha. Sopii jotenkin niin kovin hyvin siihen kokonaisuuteen. Ensimmäiset merkitkin sain jo ommeltua lahkeisiin. Se on se neulan käyttö kyllä yllättävän vaikeata.”

Viikon parasta antia Joonasta olivat Luolamiesten järjestämät latotanssit torstain köydenvedon ja Hanna Pakarisen keikan jälkeen. ”Siellä tanssahdeltiin neitien kanssa ihan loppuun asti suomalaisen iskelmän tahtiin ja sieltä jatkettiin sitten Smökkiin jatkoille. Kaikin puolin loistava ilta, kun seuraavanakin päivänä oli täysin iskukunnossa.”

Erikseen hän mainitsee myös ensimmäisen viikon lauantaina järjestetyn ”meidän raksalaisten ja muutaman sattuman penkkiexcun”. Tämä oli toimittajalle aivan uusi tapahtuma Otaniemessä. Mistä penkkiexcussa on kyse? ”Penkkiexcussa lähdettiin Otaniemestä suunnistamaan Tapiolan vilkasta yöelämää kohti ja jokaisella vastaantulevalla puistonpenkillä sitten pysähdyttiin istuskelemaan ja pitämään juomataukoa. Olin kovasti suunnitellut, että lauantaina voisi olla ihan vain porukoiden luona ja viettää hiljaista koti-iltaa, mutta sitten meidän ISO meni vihjaamaan tästä tapahtumasta ja se kuulosti sitten niin mielenkiintoiselta, että ei oikein voinut jättää väliin.”

Johanna Mitjonen

Joona ja yksi hänen mahtavista ISOistaan: Valtteri Lankiniemi.

Tämän vuoden raksafuksien Joonana mainitsee olevan todella mukavia ihmisiä. ”Koko raksallahan on aika paljon ihmisiä, mutta yksi kerrallaan yrittää vain tutustua.” Asiaankuuluvasti Joona kehuu omia ISOhenkilöitään vuolaasti. ISOina hänellä on pelkkiä poikia: Valtteri, Ari, Juhis, Jaakko sekä kummi-ISO Topias. ”Ovat kyllä kovasti pitäneet kädestä kiinni ja huolehtineet, että selviämme Otaniemessä.” Joona ei osaa sanoa ovatko ISOt varsinaisesti painottaneet mitään tiettyä asiaa, mutta ainakin peruskurssien lukemiseen pois alta on kannustettu, etteivät kurssit jää roikkumaan myöhemmäksi, vaikka monet niistä saattavatkin vaikuttaa tylsiltä.

Joonan koti kaipaa vielä hieman laittamista. ”Sänky oli kyllä pakko käydä hankkimassa. Luovutin ja totesin, ettei se sohvalla nukkuminen olekaan pidemmällä aikavälillä ko-

Ari Partinen

Viikon parasta antia. Luolamiesten latotanssit Otasuunnistuksessa.

vin kivaa.” Melkein kaikki tarpeellinen Joonan kodista kuitenkin jo löytyy. ”Kävin ostamassa jääkaappiin olutta ja hyllyyn muutaman pullon giniä. Videotykki pitäisi varmaan huomenissa käydä ostamassa. Sen jälkeen ollaankin sitten köyhiä ja odotellaan ensi kuun opintotukia.” Kovassa lukukauden avauspyörityksessä ollut fuksimme kuvaa oloaan hieman väsyneeksi, mutta todella tyytyväiseksi. ”Hymyilyttää ihan, kun miettii mitä kaikkea kivaa onkaan vielä edessä. Ihmeen nopeasti tunnen olevani kotiutunut Otaniemeen. Johtuu varmaan hyvin pitkälti kaikista mukavista ihmisistä siellä.”

Johanna Mitjonen

P.S. Kysyttäessä tietäkö Joona jo, kuka Jämeräpartainen insinööri oli, hän vastasi: ”Jämeräpartaisesta insinööristä en ollut vielä kuullut, mutta pienen googlauksen jälkeen selvisi, että teekkarien tempauksien suojelijastahan on kyse.”

Vaihtaripostikortti

ts.

Toisin sanoen

Aleksi Päiväläinen

Kirjoittaja on koulutuspolitiikkaan hurahtanut teekkari, joka toimi vuonna 2006 TKY:n hallituksen puheenjohtajana

Sivistyksen jäljillä

”Pojat, ei saa jäädä tuleen makaamaan”, sanoin TKK:n lukuvuoden 2006 avajaisissa kehottaen korkeakoulua astumaan etulinjan taisteluun innovaatioyliopiston puolesta. En olisi uskonut, että joku otti kehotuksen todesta. Rehellisuuden nimissä todettakoon, että opetusministeri oli yhtäaikaaisesti samalla asialla, joten raskastakin kalustoa oli liikkeellä.

Vuosi tuon päivän jälkeen TKK on pyöräntänyt kielteisen kantansa ja opetusministeriö asettanut ohjausryhmän valmistelevaan TKK:n, Kauppakorkeakoulun ja Taideteollisen korkeakoulun yhdistymistä. Teekkarit ja kylterit vastaanottivat hankkeen riemuhuudoin, kun taas taiteilijat kaivautuivat siilipuolustusasemiin.

Jälkikäteen ajateltuna reaktio oli ymmärrettävä: julkisuudessa keskustelua käytiin ja käydään edelleen konsulttijargonin käsitteillä. Ketä taiteilijaa — tai muutakaan

täysjärvistä — kiinnostaisivat puheet ”strategisten huippuosamiskeskittymien luomisesta taloudellisen lisäarvon tuottamiseksi innovaatioiden kautta kansainväliselle kilpailukyvyllä?”

Samassa hengessä voisin jatkaa, että sanoista tekniikka, talous, taide saa kätevästi rakennettua

Taiteilijoiden mielestä teekkarit ovat teknokraatteja, joille sivistys on vain hiekkaa tehokkaan talousmoottorin rattaissa.

kolmen T:n mallin. Tätä voisi muodikkaasti kutsua vaikka 3T-huippuinnovaatiokonseptiksi. Näin pidettäisiin konsultit tyytyväisinä ja taattaisiin ehtymätön kansainvälinen venture capital -virta uuteen yliopistoon.

Riisutaanpa kuitenkin hetkeksi tekniikanpunaiset silmälasimme ja

kiivetään näkötorniin tähyämään kohti taiteilijan maata. Taivaanrannassa siintää sivistysyliopisto. Sitä kuitenkin lähestyy musta myrsky-pilvi, josta alkaa sataa innovaatioita, vapaan sivistyksen ja taiteen vihollisia. Onneksi tämä ristiriita todellisuudessa on mielikuvituksen tuotetta. Mikäli tämä oivalle-taan, mustan pilven tilalle nousee aurinko. Valitettavasti tämä näkökulma unohtuu lokeroituneessa yliopistomaailmassa helposti.

Kärjistän hiukan: Taiteilijoiden mielestä teekkarit ovat teknokraatteja, joille sivistys on vain hiekkaa

kokonaisuuksia ja käydä dialogia muiden alojen toimijoiden kanssa.

Ajatus poikkitieteellisyydestä ei toki ole uusi. Kun Suomessa 1850-luvulla puuhattiin Polyteknillisen opiston perustamista, haluttiin mukaan tekniikan lisäksi myös kaupallinen osasto. Mikäli 1850-luvun oivallus oli yhdistää tekniikka ja kauppatieteet, eikö 2000-luvulla ole aika adoptoida perheeseen kolmas lapsi, taiteet?

Sivistyneeksi itseään nimittävä taitelija tai teekkari ei jää omalle hiekkalaatikolleen taapertamaan, vaan hankkii leikkikavereita vieraisesta laatikosta. Sivistys ja taloudellinen menestys eivät ole ristiriidassa keskenään, päinvastoin. Ne tarvitsevat toisiaan. Haudatkaamme siis innovaatioyliopisto seitsemän sylen syvyyteen ja rakentakaamme kilpailukykyinen sivistysyliopisto, joka tuottaa hyvinvointia koko Suomelle.

Lopuksi muistutan vielä edellisen Polyteekkarin kolumnistin hengessä yhteiskampanuksen muista hyvistä puolista: Mikäli hitaampi kundi myöhästyi kahvikutsusta sen laskariryhmän söpöläisen kanssa, niin ei hätää.

Tervetuloa Otaniemeen kaikki fiksit kylteri- ja taiteilijasöpöliinit.

WE LEAD.
WE LEARN.

Paper with passion.
By UPM.

www.upm-kymmene.com

Vaihtoon Malesiaan tai Kiinaan?

Suorita kansainvälinen sivuainekokonaisuutesi Aasiassa! MIBP-ohjelma muodostuu teekkareille hyvin soveltuvista englanninkielisistä kauppatieteiden kursseista. Kuala Lumpurin lukuisiin etuihin kuuluvat mm lämmin sää, ystävälliset ihmiset, erinomainen ruoka sekä jättäjäismäiset ja erittäin edulliset ostoskeskukset. Voit myös osallistua yhdessä poika- tai tyttöystävän kanssa tai kaveriporukalla. Ohjelman rakenne mahdollistaa tutustumisen muihinkin Aasian maihin lukukauden aikana. Teknillisen yliopiston opiskelijana pääset mukaan käytännössä varmasti ja hyväksymispäätöksen saat viikossa. Monet osallistujista ovat pitäneet vaihtolukukautta elämänsä parhaimpana aikana. Syksyllä 2008 käynnistyy vastaavanlainen ohjelma myös Kiinassa. www.academyaccess.com

HILLOO HULLUIILLE! SYLT ÅT GALNINGAR!

Onko sinulla idea? Älä ujoste!
Haku päättyy 10.10.

Teekkaritoiminnan edistämisrahasto on perustettu mahdollistamaan Otaniemen teekkareiden toimintaa niin perinteisissä kuin ennennäkemättömissä ilmenemismuodoissa. Yhdistykset, yhteisöt ja kaveriporukat voivat hakea avustusta projekteihin, tapahtumiin tai vaikka suurempiinkin hankkeisiin. Mitä suurempaa osaa Otaniemen teekkariyhteisöstä projekti koskettaa, sitä parempi.

Teekkaritoiminnan edistämisrahasto
Hae avustusta ja toteuta projektisi. <http://tter.tky.fi>

Teksti Joel Ormala
Kuvat Joel Ormala ja Lars Baarman

Mikä saa ihmisen uhraamaan satoja euroja ja työtunteja päästäkseen viettämään kesäisen viikon hyytävässä ja märissä olosuhteissa? Mitä ihmettä tällaisen viikon aikana tapahtuu, ja onko se ylipäättänsä sen arvoista? Tämä on kertomus ystäväyyttä vahvistavasta urakasta, yhteen tuovasta ympäristöstä ja henkilökohtaisesta kutsumuksesta.

Huippua kohti

**Teepakin jäätikkö-
vaelluskurssi Norjaan**

Itäpäivällä, 12. elokuuta vuonna 2006, lumimyrsky yltyy ja lämpötila on laskemassa 3200 m korkeudessa sijaitsevan Glacier du Trientin laidalla. Olemme vaeluskumppanini, **Lars Baarmanin**, kanssa Alppien sydämessä ja telttapaikkamme häämöttää railoja täynnä olevan jäätikön toisella puolella. Ylitys ilman köyttä olisi varma itsemurha ja lumessa nukkuminen ei houkuttele, joten päätämme liukastella alas samaa jyrkkää kiviränniä, jota pitkin olimme tulleet. Ilolla ei ole rajoja kun pääsemme takaisin teltalle, vaikka olemmekin lopen uupuneita ja kylmästä kankeita.

Seikkailun jälkeen heräsi väistämätön kysymys: Onko aivan välttämätöntä pistää henki ja terveys alttiiksi, jos haluaa kokea jylhiä maisemia koskemattomassa vuoristossa?

Ei välttämättä, jos matkassa olisi oikea varustus ja riittävästi tietoa vuoristossa liikkumisesta. Kukkaro kauhisteli kuitenkin tietotaidon harjaannuttamista 600 euron kaupallisella kurssilla, joten päätimme reippaina teekkareina järjestää oman kurssimme.

Eihän se voi vaatia muuta kuin oppaiden palkkaamista, bussin vuokraamista, päivämäärän ja paikan päättämistä, parin osallistujan haalimista ja sopivan teekkariorganisaation löytämistä, sekä jotain pientä kirjanpitoa rahaliikenteen paimentamiseksi?

Lukemattomien lounastapaamisten ja satojen työtuntien jälkeen meidän oli myönnettävä, että päähänpintymämme vaatisi sittenkin vähän enemmän työtä. Samalla kuitenkin huomasimme, että suurin osa työnteosta tuntui kaikelta muulta kun työnteolta—itse asiassa ongelmien ratkaiseminen yhdessä oli omiaan parantamaan entisestään pitkäaikaista ystävyyttä.

Lemmikkiprojektimme budjetti paisui lopulta lukuvuoden 2006–2007 aikana 15 000 euroon, ja 13.6.2007 Narvikia kohti lähti 32 kurssilaista, joille olimme luvanneet parasta saatavilla olevaa opetusta ja ikimuistoisia elämyksiä. Helpotus oli meille järjestäjille käsin kosketeltava, kun kaikki kurssilaiset olivat vihdoinkin bussissa ja saatoimme siirtää vastuun oppaidemme harteille.

Jäätikön syvin olemus

Vastuuoppaamme, kuusivuotisen kansainvälisen vuoristo-oppaan koulutuksen suorittanut **Petter Reuter**, oli valmentanut meitä hyvin teoriatilaisuudessa. Hän kertoi paljon erityisesti jäätiköistä, koska niiden ylitys tulisi ennemmin tai myöhemmin vastaan ylävuoristossa, vaikka ne ovatkin sulamassa pois kovaa vauhtia myös Norjassa uusimman IPCC:n (International Panel on Climate Change) raportin mukaan.

Nämä petolliset kaunottaret muodostuvat, kun vuoden keskilämpötila on tarpeeksi matala ja sademäärä ylittää sulamisveden määrän. Lumimassat kertyvät ja painautuvat kasaan, jolloin muodostuu kovaa ns. jäätikköjäätä, joka sitten hitaasti valuu virran tapaisesti alaspäin. Jäätikön eri osat liikkuvat kuitenkin eri nopeuksilla esimerkiksi mutkissa ja mäen kuperissa kohdissa, jolloin railoiksi kutsuttuja halkeamia syntyy.

Railot ovat usein lumisiltojen peitossa, eikä niiden sijaintia voi kuin arvata jäätikön liikedynamiikan pohjalta. On siis pakko varautua siihen, että koska tahansa voi sukeltaa päänuppia myöten railoon, vaikka käytännössä sinne tipahtaa useimmiten vain jalka. Tämän takia jäätiköllä liikutaan aina köysistössä ja mukana raahataan välineitä, joilla saadaan railoon tippunut kaveri pelastettua.

Yllä: Railon alku! Jussi ja Josef kävivät etsimässä sopivaa paikkaa jääankkurin tekoa varten.
Oikealla: Kiipeilyryhmä poseeraa Storsteinsfjelletin huipulla. Näkyvyys oli erittäin heikko puuromaisessa lumimyräkässä.

"Kiipeilyssä köysistön jäsenet laittavat kirjaimellisesti henkensä toistensa käsiin."

Leirielämää aattona ennen Hammaröjaskaftille kiipeämistä: Tuukka ottaa huikan vettä ja kuivattaa sukkia teltanaruilla.

Katariina kesittyy lähtiessään kiipeämään Alppiboulderia. VP ja Jussi ovat valmiita ohjaamaan mahdollisen tippumisen pois kiviltä.

Erilainen arki

Perusleirin pystyttämisen jälkeen harjoitelimme innokkaasti kolme ensimmäistä päivää muun muassa vinssisysteemien rakentamista lumi- ja jääankkureilla. Hypimme myös pää edellä jyrkkään rinteeseen tavoitteena pysäyttää liuku ennen kun vauhti kiihtyi liian nopeaksi. Kruunasimme lopulta harjoitukset nousemalla Pohjois-Norjan korkeimmalle huipulle, Storsteinsfjelletille, 1893 metrin korkeuteen.

Taivaalta tuli vuoroin märkää lunta ja vahvaa auringonpaistetta, eikä kahta jäätikkömaailman perussääntöä voinut olla muistamatta: mikään aurinkorasva ei estä palamista, eivätkä mitkään vedenpitävät vaatteet kastumista. Hyvän aurinkorasvan ja kuivien vaatteiden vaihtokurssi kohosikin sisäisessä pörssissä todella moneen suklaapatukkaan.

Pitkien jäätiköllä vietettyjen päivien jälkeen leirielämämme koostui lähinnä retkiruokien kehittelystä ja vertailusta. Hyvä sää katalysoi kuitenkin eräänä iltana uuden lajin syntymisen, jota kutuimme Alppiboulderiksi. Siinä pyritään kiipeämään haasteellisia, melko matalalla olevia kallioita isot vuoristokengät jalassa. Touhussa jäätyneitä sormia pääsimme onneksi myöhemmin lämmittelemään viinillä, jota gourmet-tietoisimmat olivat raahanneet mukaan.

Osallistujien erillisten taustojen kirjo oli valtava; ikähaarukkin oli melkein parikymmentä vuotta. Jotkut olivat löytäneet kurssille teekkarikytköksen kautta, toiset täysin erilaisia polkuja pitkin, aina Oulusta asti. Loistava yhteishenki muodostui ainutlaatuisten kokemusten ympärille ja monet kurssilla tavanneet pitävät vieläkin yhteyttä.

Huippuhetki

Kurssi oli jaettu kahteen ryhmään aikaisemman kiipeilykokemuksen perusteella, ja kolmannen päivän jälkeen suuntasimme kiipeilijäryhmän kanssa alas jäätiköltä, kohti teknisesti haasteellisempia huippuja.

Halusimme oppia kiipeämään isoja vuoria, ja ryhdyimme pohtimaan Short Roping -käsitteen kaikkia mahdollisia merkityksiä. Yksinkertaistettuna sillä tarkoitetaan sulavaa vaihtelua erilaisten varmistustekniikoiden välillä. Tämä on tärkeää, koska nopeuden ja turvallisuuden välisen tasapainon on pitkillä ja vaihtelevilla reiteillä pysyttävä optimaalisena. Idea tuli meille päivänselväksi, kun lähdimme valloittamaan Hammaröjaskaftia, reilun 600 metrin korkuista graniittihammasta.

Olen **Katariinan** ja **Josefin** kanssa samassa köysistössä ja lähdemme puolen tunnin lähestymisvaelluksen jälkeen ripeästi kiipeämään. Noin 45 minuutin kiipeilyn jälkeen Josefilta loppuu

varmistuslaitteet ja minä pääsen vetovuoroon. Alkukangerteluiden jälkeen pääsen johtamisen makuun ja innostun touhusta kunnolla. Ilmeisesti hieman liikaakin, koska arvioin hetken päästä väärin köyden tarpeen ja joudun rakentamaan nolon purkkaratkaisun, jossa kuluu ylimääraistä aikaa.

Tällainen kiipeily vaatii sulavaa yhteistyötä ja vankkaa luottamusta köysistön jäsenten välillä—hehän laittavat kirjaimellisesti henkensä toistensa käsiin. Köysistön johtajan on myös pysyttävä ennakoimaan tulevia tilanteita, muuten ei päästä liikkumaan isojen vuorten vaatimalla nopeudella.

Noin kolmen tunnin ahertamisen jälkeen pääsemme kuitenkin huipulle ja meidät palkitaan niin onnistumisen riemulla kuin uskomattoman mahtavalla näköalalla. Myhäilen tyytyväisenä: tämä on ehdottomasti yksi elämäni huippuhetkistä.

Niin, siis miksi?

En ole vieläkään täysin varma mitkä kaikki asiat vetävät minua vuorille yhä uudestaan, mutta ainakin koskemattoman luonnon viehätys, arjen erilaisuus, akateeminen kiinnostus jäätiköitä ja ympäristöä kohtaan, sekä mahdollisuus ylittää itsensä niin henkisesti kun fyysisesti ovat tärkeitä syitä. Lisäksi pidän erityisen paljon tunnetun kiipeilijän **Winston Churchillin** syystä

kiivetä Matterhornille: "Suurin syy kiivetä vuorelle on kuitenkin se, että se on siellä."

Ja koska vuoret ovat vieläkin siellä odottamassa, halusimme antaa itsellemme ja muille kurssilaisille mahdollisuuden kiivetä niille. Kursin järjestäminen ja vuorille kiipeäminen on ehdottomasti kaiken vaivan arvoista.

Teekkarin harharetki

Elämyksiä Norjassa

Päädyin viime toukokuussa täyttämään peruutuspaikkaa Helsingin yliopiston geologian opiskelijoiden aineyhdistys Vasara ry:n ekskursiolle Norjaan. Excun ohjelma painottui TKK:n vastaavista poiketen opiskeluun, ja yrittysvierailut rajoittuivat Drammenin graniittilouhoksen vilkaisuun sekä käyntiin Kongsbergin entisessä hopeakaivoksessa. Yhden seminaaripäivän vietimme Oslon yliopistolla kuunnellen luentoja öljyn etsinnästä, loppuajan kentällä ajellen bussilla ympäri Etelä-Norjaa etsien kivinäytteitä ja mielenkiintoisia geologisia kohteita.

Majoituimme reissun aikana kolmessa hostellissa sekä yhdessä hotellissa. Ensimmäisessä hostellissamme oli erityisen tiukka alkoholipolitiikka, kiitos edellisen paikalla mellastaneen suomalaisryhmän. Osoitimme parasta mahdollista käytöstämme, koska olimme tulossa myöhemmin uudelleen samaan hostelliin, ja tiukka hostellitähti hельti lopulta jopa tarjoamaan jääkaapistaan jauhelihapihvejä erälle nälkäiselle fuksille. Hotellimme Jostedaalissa näytti jo ulkoapäin niin kotoisalta, että ajelimme iloisesti sen ohitse. Kun excutädit ihmeissään soittelivat ja kyselivät, miten löydämme perille, vastattiin puhelimeen: "We can see your bus, you are here!"

Ajelimme kaksiviikkoisen Suomesta vuokratulla pikkubussilla, jonka kuskina toimi bussikortillinen geologianopiskelija. Norjaan pääsimme menemällä ensin laivalla Pohjanlahden yli ja huristelemalla Ruotsin läpi määränpäähämme. Jänniäkin hetkiä koettiin, kun kerran ohi ajava rekka kolhaisi sivupeiliä, kerran kivi meinasi tulla tuulilasista läpi ja jäätiköltä alas ajellesa jarrut hiukan kärehtivät. Bussi ja kuski kestivät kuitenkin hienosti koko matkan ja pääsimme vielä turvallisesti takaisin Suomeenkin. Oslon joukkoliikenteeseen tutustuimme läheisesti, kun metsästimme tramiin eli paikalliseen raitiovaunuun unohtunutta matkamuistopussia. Pussukka löytyi onneksi hotellimme vieressä sijainneelta varikolta ja seikkailusta syntyi uusi, hieno säkeistö Olof Palme -visaniin.

Koska Norjassa kaikki on kallista, teimme ensimmäisen kauppareissun juuri ennen rajan ylittämistä Ruotsin puolella. Ravintoloissakaan emme liiemmin syöneet, vaan teimme eväät maastoretkille ja iltaisin valloitimme hostellien keittiöt. Vapaa-päivänä lähdimme etsimään hyljeravintoa eksoottisten makuelämysten toivossa, mutta harmiksemme huomasimme monien paikkojen menneen aikaisin kiinni hel-luntain kunniaksi. Jouduimme tyytymään

pizzaan. Pikkukaupunkien pizzapaikat muuten rökittivät Oslon roiskeläppätarjoilun ja erityisen hyvältä edellisen päivän pizzaripheet maistuivat, kun ne söi jäätikkövaelluksella.

Oslon repeämä, rombiporfyyri, larvi-kiitti, impaktibreksia... Teekkarin geologi-antuntemuksella norjalaisen oppaamme kohde-esittelyistä meni melkoinen osa yli hilseen, mutta kivien hakkaaminen vasaralla hyvien näytteiden ja hienojen kiteiden toivossa oli mainio tapa purkaa turhautumista. Norjalaista korkeakulttuuria pääsimme maistelevaan jo ensimmäisessä kohteestamme, josta näkyi **Edvard Munchin** kuuluisan *Huuto*-maalauksen maisema. Rombiporfyyrin näkemiseksi kiipesimme hiki hatussa korkean vuoren huipulle, jonka piti olla ainoa paikka lähistöllä löytää kyseistä kiveä. Yllätyksemme oli suuri, kun pussikaljoitellessamme Vigelandin kuuluisassa patsaspuistossa huomasimme istuskelevamme rakkaan porfyyrimme päällä. Huvitusta paikallisissa saatoimme herättää ihmetellessämme Oslon keskustan rakennusten kiviseiniä. Reissun hienoimpiin kokemuksiin kuuluivat neljän tunnin jäätikkövaellus Jostedaalsbreenillä sekä fossiilien etsiminen viimeisenä päivänä.

Norjalainen oppaamme ei ollut kovin suojea alkoholin käytölle, joten pääsin nauttimaan vasaralaisten miellyttävästä "Keskipäivän skumppa" -perinteestä ainoastaan meno- ja tulomatkalla laivalla. Muutenkin illat tuli käytettyä tehokkaasti tumutteluun, jota harrastimme niin hostellihuoneessa korttia pelaten kuin myös urheilukentän laidalta löytyneessä kodassa teekkarilauluja laulaen. Ainoana vapaa-päivänä vierailimme luonnontieteellisessä museossa katselemaan kivinäytteitä! Eräs porukka kävi tutustumassa paikalliseen musiikkiin metallibändin keikalla ja toivat mukanaan yleisöön heitetyn 1950-luvulta peräisin olevan seksiooppaan.

Hetken mielihohteesta seuranneella matkalla tutustuin bussilastilliseen yliopisto-opiskelijoita ja sain uutta näkökulmaa sekä puhtia geoympäristötekniikan opintoihini. Pääsin ihaillemaan niin Norjan pääkaupunkia kuin myös pikkukyläjä ja luontoa metsästäessämme kivilajeja, joita ei Suomesta löydy. Keräsin matkalla uusia ystäviä, hauskoja muistoja ja säkillisen kivinäytteitä. Suosittelen lämpimästi poikkitieteellistä matkailua myös muille!

Emilia Pöyry

TEKin jäsenyys kannattaa

Tarjoamme:

Tietoa työmarkkinoista ja amat-tikunnastamme työelämässä

Työsuhdeneuvontaa ja lakipalveluja työelämän tilanteissa

Jäsenetuna useita lehtiä, tutkimuk-sia, oppaita ja muita julkaisuja.

Jäsenetuna TEKin vastuu- ja oikeusturvavakuutuksen opiskel-uaikaisten työsuhteiden osalta.

Laadukkaat TEKrekryn työ- ja urapalvelut

Lisäksi opiskelijalla on mahdol-lisuus liittyä työttömyysvakuutus-kassaan (IAET-kassa) joka turvaa talouden mahdollisen valmistumis-en jälkeisen työttömyyden varalta.

OPISKELIJAJÄSENYYS ON
MAKSUTON!

Uudenmaan ammattioimistossa si-nua palvelee (Otakaari 20, 02150 Espoo) teekkariyhdistyksen Aleksi Päiväläinen.

Aleksin tavoittaa parhaiten joko puhelimitse numerosta 050-357 5303 tai sähköpostitse aleksi.paivalainen@tek.fi.

"SISÄLLÄ-EI-HIUKSET"
- tarjoaa jokaiselle sopivan hiusten
lähtötavan! Soita ja sovi aika!
09- 2517 2051

Pölyttäjä

Pölyttäjä lentää kulttuuritapahtumasta kulttuuritapahtumaan ja pölisee siitä, mitä kokee ja näkee

Teatteriryhmä Saranan kuudes kokoillan näytelmä, *Harhapääsky*, on sukellus moniin nykyihmistä koskettaviin teemoihin. Ennakkoluulot, työttömyys, vammaisuus ja vainoharhaisuus ovat vain muutamia viitehyksii, joiden varaan tapahtumat rakentuvat. Koska teemoja on monia, niihin ei mennä kovin syvälle, mutta tietyllä tavalla ne kietoutuvat kaikki yhteen suuremmaksi kokonaisuudeksi: oireiksi nykyihmisen kammosta jäädä normien säätämisen yhteiskunnan ulkopuolelle.

Näytelmän hahmot kuvittelevat muiden rajoittavan elämäänsä, mutta todellisuudessa he ovat kaikki jääneet omien luulojensa vangeiksi. Erityisesti sokean hahmon rimpuihu arkisissa tilanteissa saa pohdiskelemaan paitsi vammaisten asemaa valtavirran ulkopuolella myös sitä, kuinka oma poikkeavuus voi myrkyttää ja kat-

Harhapääsky antaa ajateltavaa

keroittaa ihmismielen, jos antaa niin tapahtua.

Henna Partasen käsikirjoittama ja ohjaama *Harhapääsky* tekee pieniä, mutta hienoja huomioita nykymaailmasta, herättäen tärkeitä kysymyksiä. Miksi yleensä kaikista vähäosaisin on valmis

auttamaan ensimmäisenä? Miksi ennakkoluulojen, pelkojen ja asenteiden siirtäminen omille lapsille on helpompaa kuin niiden voittaminen? Näihin teemoihin puuttuminen ei kuitenkaan tee näytelmästä raskasoutuista; lavalla on aimo pläjäys komiikkaa. Varsinkin

Susanna Junnila naurattaa tuplaroolissaan bakteerikammoisena tätinä ja hihhulina taideterapeutina. Nykyihmisen terveyshysterialle naureskeleva *Syöpää*-laulu oli myös erittäin riemastuttava.

➤ *Harhapääskyjen* kokoonpanosta moni on teekkareita. Omia ehtii kannattamaan vielä ensi viikonloppuna, 29.9 ja 30.9 klo 19.00. Narrin näyttämö: Hietaniemenkatu 9 c, Helsinki. Liput 7/9 €.

Meri Laitinen

Sarjassa väitöskirjan tekijä kertoo anonyymisti kuinka vaikeaa on tартtua suureen ja keskeneräiseen.

Aivan ihanaa! Kuinka hyvältä tuntuukaan palata arkeen. Neljä kuukautta rankkaa reppureissaamista takana ja nyt on taas työ vuorossa. On tuttu ja turvallinen työpiste, aamuisin kuppi höyryävää suomalaista kahvia ja käytävällä tutut naamat. Ei tarvitse pohtia mistä sitä itsensä löytää ensi viikolla, kun päivärutiinit ovat selviä pidemmäksi aikaa kerralla.

Lomalla oli huippuhienoa, ajoittain hengästyttävän vauhdikasta ja maisemat vertaansa vailla. Siitä huolimatta jossain vaiheessa paluu arkeen kävi kiinnostamaan. Miksi ihmeessä tutkija haluaa palata työnsä ääreen?

Jos työpaikka oli tallella, samoin näyttää käyneen työn sisällöllekin.

Tavoitteita ja itseensä uskomista tarvitaan

Juuri mitään ei ole ehtinyt tapahtunut alani tutkimuksessa. Tutkimukseni näyttäisi olevan edelleen yhtä ajankohtainen kuin ennenkin. Kokonaisuudessaan kaikki näyttää entiseltä, jotenkin liiankin tutulta. Tulee mieleen, että kävinkö edes missään.

Tällä kertaa tutkija itse kuvittelee muuttuneensa. Kun omaa tutkimusta menee pakoon riittävän pitkälle, muuttuvat yksityiskohdat epäselviksi ja kokonaisuudesta saa paremman kuvan. Jo alkaa tutkimuksen teko taas tuntua houkuttelevalta. Näin varmaan osaksi siksi, että suuret linjat ovat paljon mielekkäämpiä kuin tylsät ja loputtomat yksityiskohdat. Tästä päästäänkin seuraavaan aiheeseen: on pakko valittaa vähän suomalaisuudesta.

Maailmalla kysyvät, että minkälaista Suomessa on? No, ainakin syksyllä on pimeää ja ankeaa. Aurinko ei paista juurikaan, on kylmää ja kosteaa. Pahinta kaikessa on silti se, että suomalaisuus tuntuu jotenkin tavattoman nörttiltä. Monessa asiassa pidetään huolta että kuori on kunnossa. Samal-

la näyttää usein käyvän niin, että sisältö on jotenkin hengetöntä. Olennaiset asiat jäävät käytäntöjen ja organisaatioiden rattaisiin. Suomalaiset ovat perinteisesti olleet aloitteellista ja omia aivoja käyttävää kansaa, mutta huonompaan suuntaan mennään: nykyään ohjeet ja säädökset ovat kunniaissaan. Tämän näkee vaikkapa siitä, että yritykset ja vähittäiskauppakjut ovat monikansallisuudessaan muuttuneet mauttomiksi ja hajuttomiksi.

Ihminen valitsee turhan helpon perusmuotin, johon sitten sopeudutaan niin hyvässä kuin pahassa. Mutta mikä on tämän vallinnan hinta? Ihmiset työelämässä pyörivät kehässä, jossa tekemisen meininki jää kokematta, työnteko ei palkitse ja sitten väsyttää.

Ennen lomaa omakin työnteko oli lähes ylivoimaista puurtamista. asiat olivat hallinnassa, mutta tekeminen ei innostanut. Tulevaisuus näytti synkältä ja nörttimeininki kypsytti urakalla. Nyt on toisin: olo on virkeä ja silmissä siintää lopputulos. Minun tapauksessani lopputulos on väitöskirja kansissa.

Vaikka tiukkaa asiaa sisältävät yksityiskohdat ja tekniset asiat ovat vielä jonkin verran hakusessa, vie lopputuloksen tavoittelu eteenpäin. Kyllä ne yksityiskohdat sieltä kolahtavat paikoilleen kun alkaa kaivella lähdemateriaalia ja omia muistitapanoja.

Tutkija haluaa siis palata työhön viedäkseen keskeneräisen työn päätökseen. Keskeneräinen työ kun on esteenä uusille haasteille. Työhön palaa myös siksi, että uskoo taas itseensä ja haluaa näyt-

tää muille pystyvän saattamaan loppuun sen minkä on aikanaan aloittanut. Usko itseensä ja lopputuloksen pitäminen mielessä onkin tärkeää isoissa projekteissa. Nämä ovat asioita, joita suomalaisten olisi syytä taas muistaa. Elämä täyttyy kaiken ajan vievistä pikkuasioista jos ei pidä varaansa.

Ja lopuksi jotain matkalla opittua suomen syksyyn sovellettuna: sateista ei kannata valittaa kun saa yönsä nukkua lämpimässä!

Rakkautta & Anarkiaa järjestetään jo kahdettakymmenettä kertaa

Animaatiota & Dokumenttia

Rakkautta & Anarkiaa -festivaalin elokuvavalikoima on kattava ja erittäin kansainvälinen. Festivaaliohjelmiston uudet teemat ovat Lähi-idän uuteen elokuvaan keskittyvä *Itä lähellä* -sarja, uutta meksikolaista tuotantoa esittelevä *Mexico Lindo* -sarja ja medialukutaidon maailmaan sukeltava *Perverssi mediaopas* -sarja.

Elokuvia esitetään Helsingin, Hämeenlinnan, Jyväskylän, Turun ja Tampereen teattereiden lisäksi myös 25.–30.9. Kino Tapiolassa, jossa ohjelmistoon kuuluvat muun muassa romanialainen, Cannesin kultaisen palmun voittanut **Cristian Mungiu** *4 kuu-kautta, 3 viikkoa, 2 päivää*, **Julie Delpyn** *2 päivää Pariisissa* sekä **Karan Joharin** Bollywood-elokuva *Never Say Goodbye*.

Viisasta animea

Maameren tarinat

Yksi ennakkomyynnin suosikkielokuvista oli festivaalilla vierailevan Studio Ghibli -ohjaajan **Goro Miyazakin** esikoiselokuva *Maameren tarinat*. Ohjaaja Miyazaki saapui henkilökohtaisesti elokuvansa Suomen ensi-iltaan lauantaina 22.9. Pieni ja säteilevä mies ei halunnut puhua englantia, vaan kommentoi tapahtumia tulkkinsa avulla japaniksi. Elokuvan jälkeen yleisö sai esittää miehelle kysymyksiä, jotka hän kuittasi hassuilla vastauksillaan — omien sanojensa mukaan hän oli pelännyt, ettei yleisö jaksaisi katsoa elokuvaa loppuun. Se oli turha luulo: sali oli tupaten täynnä ja yleisö taputti haltioissaan esityksen päätyttyä.

Itse elokuva oli viisas ja mukaansatempaava. Tarinassa Maameren tasapaino on järkkynyt, ja lohikäärmeitäkin on nähty taistelemassa keskenään. Ihmisen valta-

kunnassa on huoli tulevaisuudesta, ja kuolemanpelkoinen Cob yrittää tulla maailman mahtavimmaksi velhoksi.

Arkkimaagi Varpushaukka sekä kirottu prinssi Arren pakenevat Tenarin, entisen Atuanin holviherrojen papittaren maatilalle, jossa asuu myös elämää puolustava Therru-tyttö. Yhdessä he yrittävät pelastaa Arrenin riivaajastaan ja estää pahan Cobin yritykset tulla kuolemattomaksi.

Elokuvan visuaalinen maailma on mielenkiintoista ja historiallisia mielikuvia stimuloiva. Se ei ole kliseinen eikä kyllästyttävä. Tarina on suunnattu Miyazakin mukaan nuorille, mutta vähän vanhempikin saa kyllä teemoista pureskeltavaa. Opetus on, että ikuinen elämä on yhtä kuin kuolema, koska kuolemanpelkoinen ei uskalla elää tätä yhtä ja ainutta elämäänsä täysillä.

Sofia Ziessler

Maameren tarinat perustuvat Ursula Le Guinin fantasiakirjoihin.

Michael Moore: maailmanpelastaja vai omahyväinen plösö?

Festivaalilla nähtiin menneenä viikonloppuna sekä Mooren uusin elokuva että häntä kirpeästi kritisoiva dokumentti. Onko Michael vasemmistolainen supersankari vai dokumenttejaan manipuloiva suuruudenhullu — sen voi jokainen näiden todisteiden valossa päättää itse.

Sicko

Propagandadokumentaristi **Michael Moore** puhkoo uudessa *Sicko*-elokuvassaan amerikkalaisen terveydenhuoltojärjestelmän mätäpaiseita tyylilleen ominaisella päätöksellä. Yhdysvalloissa sairastaminen käy nimittäin kukkarolle, vaikka kuuluisikin niihin onnekkaisiin, joilla on varaa sairausvakuutukseen. Moore tosin todistaa, ettei edes vakuutus takaa aina onnea: korvauskäytäntöjä ohjailevat valitettavan usein taloudelliset intressit auttamisen halun sijaan.

Elokuvan asetelma on ohjaajan aikaisemmista tuotoksista tuttu: pieni ihminen taistelemassa korruptoitunutta systeemiä vastaan. Moore keräsi elokuvaansa varten valtavan määrän tavallisten kansalaisten tarinoita ja seuraa heistä muutamia taistelussa terveytensä puolesta. Kohtalot ovat surullisia, mutta mieliala kohoo, kun Moore matkustaa Kanadaan, Englantiin ja Ranskaan ihmettelemään verorahoilla katettua terveydenhuoltojärjestelmää. Ero on suorastaan absurdi: maailman mahtavimmassa maassa sairastava ihminen on pitkälti oman onnensa nojassa, kun Euroopassa palkallinen äitiysloma, omalääkärit ja julkinen terveydenhuolto ovat arkipäivää.

Moore on ehkä paikoin tehostanut sano-
maansa tarpeettoman melodramaattisilla

kohtauksilla, mutta ainakin viesti menee perille. Hienoa on se, ettei Moore tyydy pelkästään syyttelemään rahanahneita kongressiedustajia ja jättikorporaatioita, vaan patistaa amerikkalaisia heräämään poliittisesta apatiastaan ja ottamaan mallia eurooppalaisista — muutokset saavutetaan äänestämällä ja protestoimalla!

Manufacturing Dissent

Elokuvassaan *Manufacturing Dissent* kanadalaiset dokumenttiohjaajat **Rick Caine** ja **Debbie Melnyk** kyseenalaistavat Michael Mooren käyttämiä mielipidevaikuttamisen keinoja. Elokuva osoittaa Mooren omaksumeen mielivaltaisen leikkua ja liimaa -taktiikkansa jo vuoden 1989 läpimurtoeloku-
vassaan *Roger & Me*.

Dokumentti pureutuu Mooren tapaan rakennella taustoistaan irrotetuista palasista mieleisensä kokonaisuus. Vääristellyt syy- ja seuraussuhteet, poistettut otokset ja lavastetut tilanteet ovat vain muutamia esimerkkejä kulttiohjaajan ottamista vapauksista elokuviensa suhteen. Moore näyttää dokumentissa erittäin ikävässä valossa: kiihkoilevana, suhteellisuuden-tajunsa menettäneenä öykkärinä, joka on itsevaltaisesti julistautunut amerikkalaisen moraalien vartijaksi.

Mooren elokuvat ovat aina olleet hyvin kärjistäviä, joten täydellisenä yllätyksenä kieroilun ei pitäisi katsojille tulla, mutta on aina ikävää huomata syöneensä puuron sijasta paskaa. Pirullisen viihdyttäviä ja ilmaisuvoimaisia Michael Mooren tekeleet kuitenkin ovat, siitä ei pääse mihinkään.

Meri Laitinen

- Sickon ensi-ilta perjantaina 26.10.
- Katso Manufacturing Dissent kotisohvalta: TV1 sunnuntaina 30.9. klo 21.15

Moore ei meinaa uskoa, että valtion palkalla voi elää mukavasti.

Elämää Etelä-Koreassa

tupatarkastus

Asukas: Tietojenkäsittelytieteen opiskelija Tommi, 22
Koti: Jaettu huone kampuksen asuntolassa
Neliöitä: 17
Asumissuhde
kestänyt: 1 kk

Poikkeuksellisesti sähköpostin välityksellä toteutettu Tupatarkastus kurkistaa Ajoun yliopistossa vaihtarivuottaan viettävän Tommin elämään.

Syyskuinen ilmasto on vielä subtrooppisen letkeä Etelä-Korean Suwonissa, jonne kuopiolainen Tommi on lähtenyt lukukaudeksi vaihtoon. Suwon on noin miljoonan asukkaan kaupunki puolen tunnin bussimatkan päässä pääkaupunki Soulistä. Ajou on 1970-luvulla perustettu yksityinen yliopisto, joka on kuuluisa tekniikan, kauppatieteen ja lääketieteen koulutuksestaan. Opiskelijoita on noin 10 000.

Millainen paikka on Ajoun yliopiston kampus? ”Kampuksella on kolme Kainuun prikaatin komppanioiden rakennuksia muistuttavaa tiilitaloa, joissa asuntolat sijaitsevat. Viisikerroksisten rakennusten kellarissa on kuntosali ja pingispöytä, katutasossa kioski, tietokonehuone, kopiokone ja vartija. Katolla voi ottaa aurinkoa ja katsella maisemia. Kerrokset on jaet-

tu sukupuolten mukaan: miehet asuttavat kerroksia 1, 3 ja 4, naiset kerroksia 2 ja 5”, Tommi kertoo.

Asuntoloissa on pääasiassa kahden ja neljän hengen huoneita. Asuminen kahden hengen huoneessa maksaa 600 euroa, neljän hengen huoneessa 450 euroa lukukaudesta. Kahden hengen huoneet ovat arviolta 17 neliötä ja niissä on kaksi vaatekaappia, kaksi työpöytää ja tuolia, kaksi sänkyä sekä ilmastointi ja tuuletin. ”Huonetta saa koristaa aika lailla oman mielen mukaan—kunhan ei nostele pöydille vastakkaista sukupuolta, viinaa, pelikortteja tai huumeita.”

Sääntöjä asuntolassa piisaa: erottamiseen johtaa muun muassa varastaminen, uhkapelien pelaaminen, seksuaalinen ahdistelu ja ulkopuolisten tuominen asuntoon. Lievemmillä rangaistuksella selviää, jos käyttää sähköistä lämmitystä tai tuliaseita (!), metelöi, tupakoi tai käyttää vastakkaiselle sukupuolelle varattua vessaa. ”Seinät ovat täynnä varoituksia ja kieltoja, pelkästään vessasta löytyy seuraavat laput: ’No smoking allowed. When you get exposed two times you will be kicked out’, ’Don’t throw up in the garbage bins’ ja ’When urinating please ensure urinals clean’.”

Tommi, oletko uhmannut sääntöjä? ”Toin viskipullon mukana—ni Hong Kongin taxfreesta ja sitä piilottelen huoneessani. Painittiin myös erään australialaisen kanssa käytävällä yksi ilta, väkivaltahan on kiellettyä. Eli eipä täällä ihan niin tarkasti sääntöjen mukaan menä, mutta kuitenkin hyvän tavan mukaisesti. Eräs mielenkiintoinen sääntörikkomus oli kun eräs vaih-

Tommi on jo ehtinyt saada huomautuksen sotkuisesta huoneesta.

taripariskunta istui portailla kevyesti halaillen ja vartija-ovimies tämän nähtyään totesi tylsasti että ’NO hanky panky!’”

Entäpä muut asukkaita? ”Suurin osa korealaisista asuu kampuksen ulkopuolella, joten asuntolan porukka on erittäin heterogeeninen: parisataa vaihtaria maailman eri kolkista. Ruotsalaisia täällä on hyvin paljon, noin 20. Suomalaisia on viisi, lisäksi hollantilaisia, saksalaisia, nepalilaisia, thaimaalaisia, australialaisia, amerikkalaisia, meksikolaisia ja niin edelleen. Kämppikseni on Puerto Ricosta”, Tommi luettelee. ”Meidän kerroksen käytävä on varsin eloisa, porukka lappaa eestaas juttelemassa muille, potkimassa jalkapalloa ja kuuntelemassa musiikkia.”

Onko opiskelijaelämä toisella puolen maailmaa tuonut yllätyksiä? ”Asuntola on melko askeettinen, mutta elämä menee täällä ihan suhteellisen mukavasti omalla painollaan. Suomesta kaipaen ruokaa, kavereita, tyttöystävää sekä asioiden yleistä helppoa lutviutumista. Korealaiset ovat surkeita organisoimaan paperihommia, eräällekin kurssille ilmoittautu-

minen vaati viisi yritystä”, Tommi kertoo. ”Yleisesti ottaen korealaiset ovat kuitenkin erittäin kohteliaita ja valmiita auttamaan, vaikkei yhteistä kieltä välttämättä löytyisikään.”

Oletko jo maistanut paikallisia erikoisuuksia? ”Kimchi on aika kamalan makuista sotkua. Se on melko tulista ja siitä saa pahanhajuksen hengityksen. Hyvin harvat ulkomaalaiset kimchistä pitävät. Sehän on siis melkein mätänemis-

pisteessä olevaa kaalia ja siinä on hirveästi mausteita. Olen yrittänyt oppia siitä pitämään sekoittamalla riisiin sun muuhuun, mutta vielä en ole hyvää sekoitusta keksinyt. Paikallisesta ruokakulttuurista löytyy myös herkullisuuksia, mutta pari kertaa olen nälän pakottamana joutunut kääntymään Pizza Schoolin tai Burger Kingin puoleen”, Tommi tunnustaa.

Meri Laitinen

Asuntolan katolta kelpaa katsella kampuksen elämää.

Mermit on nyt Ixonos Teknologiakonsultointi Oy

Ixonos Oyj:n tytäryhtiön, Mermit Business Applications Oy:n nimi on nyt Ixonos Teknologiakonsultointi Oy. Sen palvelut kattavat järjestelmä- ja teknologiakonsultoinnin, arkkitehtuurikonsultoinnin sekä järjestelmäsuunnittelun ja –määrittelyn.

Ixonos Oyj on tieto- ja viestintäteknologia-alan palveluyritys, joka tuottaa asiakkailleen joustavia, näiden kilpailukykyä ja riskienhallintaa tukevia ohjelmistokehityksen ja ohjelmistoylläpidon sekä projektijohtamisen ratkaisuja.

Ixonos Teknologiakonsultointi Oy Lars Sonckin kaari 10, 02600 Espoo www.ixonos.com

ixonos
intelligent software. passionate people.

Anatomizing Teekkari Boys

PART II

Text Jiao Ma
Drawing Stefan Gašić

'The good thing in dating Teekkaris is that all the computer programs get nicely updated.'
'Yeah, that's right!'

Girls—there are not many girls in TKK, thus every girl is appreciated. This is the perfect place to pick up a boyfriend, but most Finnish girls don't know this, or don't have the chance to do so. Teekkarit are usually—with a few exceptions—very responsible and reliable, hardworking, honest, smart, and quick to learn.

According to a statistical survey I made on the number of women in each of the guilds' board in 2007, there are 62 female board members out of 139, and 6 female presidents out of 13. Teekkari boys DO enjoy being led and taken care of by women—isn't that cool? They are not chauvinists as people think; on the contrary, they are good life partners. They can hardly play with relationships when technology studies consume most of their extra emotion and energy, so their girlfriends' only rival in love is the computer. Many Teekkari boys sleep next to their computers, you know.

I once did another survey, asking 10 Teekkari boys in a private IRC chat what condom brands they use. They all answered Magic. In my opinion, Magic is one of the most uncomfortable condoms, and the persistent use of this brand possibly indicates that Teekkari boys don't have much sex, so they use those free campaign samples from YTHS. On the other hand, another survey result showed that Teekkari boys like the girl-on-top position in sex. I truly feel that this means Teekkari boys enjoy being dominated by women. Nice, huh? However, I'd still suggest Teekkari boys went to the gym more often, so they'd be capable of using other positions as well.

One of Teekkari boys' favorite alcohol drinks is called Lonkero because it means tentacle, which leads their imaginations back to the Japanese *hentai* they watched last night on Trinet. Trinet, by the way, is definitely a male domain. For example, you can search for the movie *Princess Diaries*, but you will only get *Anal Princess Diaries*.

When talking about Teekkarit and hentai, I cannot omit TIK Teekkarit. They are the people who ruined the image of Teekkarit in Finland. TIK is the place where watching hentai is nothing to be ashamed of, and where information spreads fastest: these guys, strangely enough, enjoy gossiping more than housewives do—on IRC of course.

There are two kind of stereotypes in TKK: TIK-stereotypes and TUTA-stereotypes. From a foreigner's view, TUTA teekkarit are much friendlier and even lovely; TIK guys usually appear weird and freaky, and they have ponytails. However, they are going to become the backbone of Finland. Yeah, a country with a backbone like that. Oh Jumala, just think that these guys will get married and have children when they are 30 years old. Hard to imagine, huh?

But back to the topic of sex and gender. There is a saying 'Phuksia ei saa kuksia,' which means you cannot have sex with the freshmen. This rule is quite confusing at a first glance, but it actually provides protection for the phuksi girls. According to one explanation I've heard, most boys entering TKK have been to the army already

and know how it is like to live without their parents; girls, on the other hand, have just left home and feel helpless, so they seek protection or comfort in some way. This rule protects girls from desperate, older single Teekkari boys, as after phuksi year the girls can usually make better choices on what they want. Thus, when you look at the ISO boys, they are just HELPFUL. They don't become ISO's to seduce phuksi girls, they are just nice old warm-hearted boys who are keen on improving human lives. Or at least I believe so...

Some Teekkari boys may seem boring at first sight, but if you have the chance to reach the thoughts inside of them, you will find them... pathetic. They just want someone like **Angelina Jolie** to adopt them: a little breast feeding, and they will do anything for the woman who raised them up from a Teekkari to a human adult. Nevertheless, Teekkari boys don't like wasting time hunting females in Helsinki nightlife—they rather use Trinet ja kädet, 'Trinet and hands', and then continue programming.

Should I make a conclusion about Teekkari boys? No. These people share some common properties but they are still all different. They are too smart to be identical, because when you stand higher, your ideas spread wider. They do look identical, though. Once I met a boy in Helsinki and asked him where he studies. He said Helsinki university. Then I asked what he studies, he said medicine. I responded, 'Oh, but you look like a Teekkari.' He was shocked by this comment. I was shocked by his reaction. I thought I was giving a compliment...

Vapaa sana

Kerro mielipiteesi, hauku, kehu, kurnuta. Sana on vapaa ja julkaisukynys olematon. Jos sinä luet tätä, lukevat muutkin!

→ toimitus@polyteekkari.fi

Käyttäydy fuksia kohtaan asiallisesti ja kannustavasti!

» Omista teekkarivuositani on jo kauan, mutta mieleen jäi kaikesta jäynästä huolimatta iloinen, toverillinen ja nuorempia opiskelijoita kannustava ilmapiiri. Toivoisin, että sama teekkarihenki säilyisi edelleen.

Jouduin syyskuun alussa tahtomattani sivusta seuraamaan, kun juuri tullut fuksi joutui nettikana-vallamme hyökkäyksen kohteeksi jonkun mielivaltaisesti vääristelyn asian takia, joka ei ollut lainkaan hänen asiansa. Fuksiparkkaa ivailtiin muutamana jo verrattain vanhan teekkarin taholta. Kirjoitukset olivat alatyylisiä. Jostakin kaukaa maalta tulleele fuksille, jolle kaikki on ensimmäisinä päivinä uutta ja arvaamatonta, tämä oli shokki ja aiheutti pahaa mieltä. Hämmästyttävintä on, että nimi-merkkien takaa paljastui kilta-aktiiveja, joiden ensi sijassa pitäisi olla teekkarihengen ylläpitäjiä ja fuksien auttajia ja kannustajia. Nettikeskusteluun tuli mukaan kyllä eräs kannustava tyttöteekkari, joka suojeli fuksia.

Fuksit ovat tulevaisuuden insinöörejä, ehkä myös näiden epäasiallisesti käyttäytyneiden ”ikiteekkareiden” työtovereita. Tällaista en koskaan enkä missään olisi odottanut kuulevani teekkarista. Asiallinen, toverillinen ja ystävällinen käytös kuuluu opiskelija- ja työelämälle.

Ent. polyteekkari

Parahin teekkari ”ei enää täffälle”

» Kiitos antamastanne suorapuheisesta palautteesta Teknologföreningin verkkosivujen kautta. Palaute on parhain tapa jolla te voitte vaikuttaa ravintolatoimintaamme ja auttaa meitä kehittämään toimintaamme paremmin vastaamaan odotuksianne ja toiveitanne.

Kerroitte, että vierailunne aikana teekkariravintolassamme 7.9.2007 emme mielestänne toimineet oikein, kun vaadimme nähdä uutta lukuvuositarraa opiskelijakortissanne, oikeutuksena opiskelijahintaiseen lounaaseen. Kuten varmasti tiedätte, opiskelijahintaisen lounaan mahdollistaa Kansaneläkelaitos (Kela), tukemalla opiskelijan lounasta niin kutsutulla lounastuella. Eräs Kelan asettamista vaatimuksista ravintolalle näiden tukien saamiseksi on, että ravintolan on vaadittava opiskelijalta voimassaolevan opiskelijakortin tai muun oikeaksi kelpaavan todisteen näyttämistä oikeutuksena opiskelijahintaiselle lounaalle. Emme kysele opiskelijakortin perään kyselemisen ilosta, vaan koska tämän esittäminen mahdollistaa teille halvemman lounaan.

Olette aivan oikeassa, että voitte suorittaa tämän vuoden lukuvuosisuunnitelmanne Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnalle niinkin myöhään kun 13.9.2007. Valitettavasti tämä ajankohta ja mm. Kelan asettamat määräykset voimassaolevasta opiskelijakortista eivät tue toisiaan. Olette ehkä huomanneet tämän esim. matkakortin kanssa, jonka opiskelija-alennuksen voimassaolo loppuu vuosittain 31.8. Kun fuksit saapuivat 3.9.2007 ja täten kaikilla tämän lukuvuoden opiskelevilla teekkareilla oli rehellinen mahdollisuus todistaa opiskelevansa tällä lukukaudella, oli ja on meidän velvollisuutemme pyytää todisteen näyttämistä. Keskeisimpiin toimintaperiaatteisiimme kuuluu avoimuus, rehellisyys ja oikeudenmukaisuus, ja näiden toimintaperiaatteiden mukaan toimiminen ei olisi mahdollista, jos kohtelisimme tai vaatisimme fukseilta muuta kuin vanhemmilta opiskelijoilta, vaatimalla ainoastaan fukseilta voimassaolevaa todistusta opiskelusta.

On hyvin valitettavaa, että tämä tapahtuma on saanut teidät jättämään Täffän, sillä sen lisäksi, että me menetämme teidät, jätätte ravintolan, joka aktiivisesti pyrkii tarjoamaan teille Otaniemen hinta/laatu-suhteeltaan parasta opiskelijaruokaa. Tämän lisäksi jätätte yhden hyvän tavan tukea teekkaritoimintaa. Kuten —toivon mukaan— tiesitte, niin Teekkariravintola Täffä on Otaniemen ainoa teekkareiden omistama ja johtama ravintola, ja ravintolatoiminta rakentuu teekkaritoiminnan ympärille. Siten sen koko tuotto menee teekkaritoiminnan tukemiseen. Päätös teekkaritoiminnan tukemisesta on päätös jonka te teette päivittäin sillä missä syötte lounaanne.

Parahin teekkari, se että saamme Kelan tukeman opiskelijalounaan, on etuus, jonka olemassaolo on vielä alkutekijöissään verrattuna teekkareiden koko historiaan. Tämä etuus on melkein vuosittain kiinni valtionvallan päätöksistä tukea opiskelijoita ja se, että saamme tämän tuen, on todellakin etuus eikä oikeus. Jokainen kerta, kun lounastatte ja saatte opiskelijahintaisen Kelan tukeman lounaan, iloitkaa siitä, sillä tuen olemassaolo tai suuruus ei ole taattu. Mutta niin kauan kun Kela siunaa opiskelijoita tällä tuella, voitte olla varma, että tulemme palvelemaan teekkareita kaikin mahdollisin keinoin. Koska olemme Otaniemen ainut teekkarijohtoinen ja täten se ihka oikea teekkariravintola, haluamme palvella teekkareita, teekkarisyhteisöä ja teekkarikulttuuria parhaalla mahdollisella tavalla.

Peter Kenttä
Teekkari ja Talouspäällikkö
Teekkariravintola Täffä/
Teknologföreningen

Menomeiningit

Menopalstalla julkaistaan teekkarien yhdistyksien tapahtumia sekä toimituksen harkinnan mukaan muita teekkareille suunnattuja tapahtumia. Toimitus pidättää oikeuden muokata ja lyhentää tekstejä sekä tulla kuokkimaan tapahtumiin.

→ toimitus@polyteekkari.fi

TKY

Ke 26.9. – to 27.9. klo 10–16
Kampusrieha, TKK:n päärakennus ja Alvarin aukio. TKY:n yhdistykset ja jaostot esittelevät toimintaansa ja etsivät uusia jäseniä.
Ma 1.10. klo 20 Lakinlaskijaiset, Dipoli. Turo's Hevi Gee, Wiidakko, Bat ja Ryyd, Polirytm, Entropy, Julkun lavatanssit. Liput 11 €.

TKK

To 25.10. klo 9–12 Yrittäjyys uravaihtoehtona -seminaari, sähköosaston sali S2. Seminaariin ovat tervetulleita kaikki akateemisesta asiantuntijayrittäjyydestä kiinnostuneet. Lisätietoja ja ilmoittautumislomake löytyvät osoitteesta www.weme.fi/yritytajyys_seminaari.html. Seminaarin järjestää WomEqual-projekti.

Veikko ja Lahja Hurstin laupeudentyö ry

Ti 25.9. klo 17–19 Heikki Hurstin ruoka- ja vaatejako, Helsinginkatu 19. Ruokaa ja vaatteita opiskelijakorttia näyttämällä. Opiskelijoille tarpeeseen, reppu mukaan ja sinne!

Tietokilta

Ti 25.9. Klo 19 Saunakolmio. Tietokilta, Prodeko ja Kemistikilta saunovat Ossinlinnassa, Rantsulla ja Gorsussa.
Ke 10.10. Maisteluilta. Maistellaan Otarannan kerhotilassa joitain myöhemmin ilmoitettavia herkuja.

Oranki

22.9–20.10. Kiipeilyn alkeis- ja jatkokursseja, Liikuntamyly, Myllypuro. Alkeiskurssilla opetetaan turvallisen seinäkiipeilyn perusasiat. Jatkokurssilla opetellaan alaköysi-kiipeilyä eli liidausta. Kurssin kesto on 3½ h (1 h teoria, 2½ h käytäntö) Hinta 30 € sisältää opetuksen ja lainavarusteet.
Alkeiskurssija 6.10. klo 10 ja 14, 20.10. klo 14
Jatkokurssi 20.10. klo 10. Ilmoittautuminen www.oranki.fi. Lisätietoa: Otto Lahti 050 536 6990.

Kemistikilta

Ke 26.9. klo 19 pHuksien perinnesitsi, Smökki

AIESEC

Ke 26.9. klo 19 Global Village -bileet, KY alakertsi, Pohjoinen rautatiekatu 21. Liput 4 €.
To 27.9. klo 17. Opiskelijat yhteiskuntavaikuttajina -paneelikeskustelu, Otakaari 20, pieni puoli. Mikä on opiskelijan tehokkain tapa vaikuttaa yhteiskuntaan? Poliitiikka? Itsensä kehittäminen? Kulutusvalinnat? Tule kuuntelemaan TKY:n yhteiskun-

Anssi Kalli

Toimitus suosittelee

Aarre nimeltä Regatta

Kahvila Regatta on keidas Taivallahden rannassa. Se on lande keskellä Stadia: pieni punainen mökki ja perunamaa, sekä rantalaineissa keinuva punainen soutuvene, jonka nimi on *Tämä on vene*. Kahvila on auki aamuvarhaisesta iltahämärään pienellä säävarauksella, joka omistaja **Raine Korpelan** mukaan tarkoittaa kaatosadetta tai navakkaa tuulta paukkupakkasilla. ”Periaatteessa kahvila on auki vuoden ympäri joka päivä—jopa juhlapäihinä.”

Ihmisiä kiehtoo konstailematon ystävällinen ilmapiiri ja kotoisuus: makkaraa voi ostaa nuotiolla paistettavaksi, ja toimituksenkin mielestä kaikkien aikojen herkullisin korvapuusti tehdään alusta loppuun omisa tiloissa. Regatan sisätiloissa ja pihalla on viljelty huumoria ja vastustamatonta tilkkutäk-

nallisesti aktiivisten alayhdistysten ajatuksia aiheesta! Mukana ainakin: AIESEC TKK, Otaniemen Ympäristöseura, pOTAatti, Ota-Amnesty ja Kokoomusteekkarit. Lisätietoja: meri.lahteenmaki@tkk.fi

Teekkarityöt

Ke 26.9. klo 17 Tekkaritytöt–RWBK-futismatsi, Alvarin aukio.

Sähköinsinöörilta

Ke 26.9. klo 18 SIK–EIS-saunailta, Rantsu. Saunotaan yhteistyössä EIS:n kanssa. Yritysvieraana Rohde & Schwarz Finland.

Ristin kilta

Ke 26.9. klo 18.30 Pekka Eskelinen: Kysy vanhasta testamentista, sähköosaston internet-kahvila.

Ke 3.10. klo 19.30 Lähetyksen tekni- sen tuen (LTT) ilta, sähköosaston internet-kahvila.

Bikepoli

To 27.9. klo 18–20 Huoltopaja auki, Otakaari 20.

Ti 9.10. klo 18–20 Huoltopaja auki, Otakaari 20.

Maastolenkit keskiviikkoisin klo 18 ja sunnuntaisin klo 17. Lähtö Otakaari 20:stä.

Maantielenkit maanantaisin klo 18. Lähtö Otakaari 20:stä.

Myöhemmin tarkentuviin tapahtumiin kuuluu leffailta, saunailta ja lampunrakennusilta. Tarkempaa tietoa tapahtumista saa Bikepolin ständiltä Kampusriehassa sekä www.bikepoli.net.

kiglamouria: pihalla soiva musiikki tulee linnunpöytästä, sisäkatosta roikkuu kummallinen kollaasi kaikkea mahdollista, ja terassilla koiria kehoitetaan kohteliaasti käyttämään vesikuppipalvelua. Kahvila on niitännyt mainetta erityisesti santisikahvikupeillaan—asiakkaalle maksetaan 5 senttiä jokaisesta lisäkupillisesta.

Mökki on 114 vuotta vanha, ja se rakennettiin alun perin Pauligin suvun verkkomajaksi. Regatta on ollut olemassa kolme vuotta ja jatkaa alkoholittoman viihtymispaikkana ainakin vuoteen 2020 asti Sibelius-puiston takana, osoitteessa Merikannontie 10.

Kuvat ja teksti: Sofia Zießler

» Kahvila Regatta, Merikannontie 10, Helsinki. Avoimna aamuvarhaisesta iltahämärään.

Fyysikkokilta

Pe 28.9. klo 16 Teekkarikulttuuri-ilta, Smökki.

Ke 3.10. klo 18 Lauluilta, Otakaari 20 iso puoli + sauna.

Ke 10.10. klo 18 Lastenkutsut, Otakaari 20 iso puoli + sauna.

Kävelytesti

Pe 12.10. klo 13
Otaniemen urheilukentällä

Kävelytesti on tarkoitettu Teknillisen korkeakoulun opiskelijoille ja toteutetaan Otaniemen urheilukentällä.

Testi on UKK-instituutin kehittämä kuntotesti, joka on helppo suorittaa. Testi mittaa hengitys- ja verenkiertoelimistön suorituskykyä. Testissä kävellään 2 km tasaisella vauhdilla. Testissä mitataan kävely-aika ja sydämen syke, joka suhteutetaan ikään ja painoon.

Varusteiksi tarvitset sään mukaisen vaatetuksen ja kävely- tai lenkkikengät.

Tule mukaan mikäli olet kiinnostunut tämänhetkistä kunnostasi!

Mukana järjestämässä
Otaniemen YTHS ja
TKK:n liikuntatoimi

SINISLÄ SAMMAKOITA

Sini Numminen pohtii, miten ihmisen arvo määräytyy pakollisissa kohtaamisissa ja kakkukahveilla

Suvun pätevin lammas

Väärälleen kääntyneitä naamoja ja tiedottomia katseita on puutarhataäynnä, jos kerrot puolitutunmatomalle sukulaiselle, että et todellakaan tiedä, mitä tehdä elämälläsi. Kun tavataan sukulaisia, entisiä luokkakavereita tai naapureita, on aivan ensimmäiseksi tapana kuulla, mikä on jokaisen elämäntilanne. Kysytään,

missä vaiheessa koulua, työtä tai perhettä ollaan. Senhetkisillä tuntemuksillaan repostelemiseen ei ole syytä lähteä.

Opiskelijalta kysytään, että miten opinnot ja olethan jo valmistunut. Rehellinen vastaus ei aina ole paras valinta, sillä ilmoille singautetut sanat epävarmasta tulevaisuudesta aiheuttavat vain huolestuneita

kysymyksiä ja vääriä tulkintoja. Jos ei esiinny riittävän suoraselkäisesti, saa niskaansa ryöpyn kansanviisauksia. Jos vahingossa paljastaa insinööriuran sijaan aina haaveileensa olevansa troolaja Pohjois-Norjassa, varmasti saa kuulla, että setä-suutarikin pysyi lestissään ja että hyvin näyttää menevän.

Kunnollisempaan elämäntilanne- ja tunteenanalyysiin — eli keskusteluun — ei kahvin loristessa kuppiin ja savulohivoileivän majoneesi suupielessä nimittäin ole aikaa. Valmistumisvaiheessa olevan henkilön mielessä kummallisesti poukkoilevat pitkäaikaiset haaveet, salaiset suunnitelmat ja epäily omasta pärjäämisestä eivät ole niitä, joilla vaivataan pikkuserkkua. Elämäntilanneanalyysissä varmistetaan, että verisukulaisten joukosta ei löydy haahuilijoita. Kun näytelmän käsikirjoitus on nyt tuttu, siitä voi ottaa kaiken irti.

Jämäkkä ja riittävän kaikenkattava repiikki kannattaa valmistella etukäteen. ”Olen teekkari, luen sähkötekniikkaa ja parhaillani teen diplomityötä. Valmistun

viiden kuukauden kuluttua.” Vastaus on kunniallinen, se hyväksytään mainiosti ja se voidaan myös kertoa juhlista poissaolleille henkilöille. Mahdollisena jatkokysymyksenä on tiedustelu valmistumisen jälkeisestä elämästä. Näppärä teekkari on valmistellut tähänkin kohtaan vastauksen: ”Paperit kourassa aloitan työskentelyn mielenkiintoisessa tuotekehitysprojektissa.” Loistavaa!

Todellisuudessa urasuunnitelmasi eivät aidosti kiinnosta kuin ehkä vanhempiasi. Siispä valmistumisen jälkeisestä elämästä kysyttäessä voi myös vastata jotain yllättävää. Voi huomauttaa, että diplomi-insinöörin on terveellistä avartaa mailmankuvaansa joten valmistumisen jälkeen lähdetään viideksi kuukaudeksi Etelä-Intiaan. Ja mahdollista, miten viimein on aikaa lukea romaaneeja. Sattumalta keskustelukumppanisikin oli juuri saapunut ulkomaanmatkalta ja pitää ranskalaisesta näytelmäkirjallisuudesta. Ratkaisusi oli huojentava. Hänkin oli päivän aikana kyllästynyt kuulemaan, miten työstään mies tai nainen tunnetaan.

Tulevaa ohjelmaa

To 27.9. klo 21.15

Tyhjä pää. Alussa oli huone.

Ma 1.10. klo 21

Lakinlaskijaiset. Live paikan päältä klo 21 eteenpäin.

To 4.10. klo 21.15

Lakinlaskijaiskooste

Pe 12.10. klo 21.15

OUBS:n iltakoulu. Tervetuloa JMT 1:n koulunpenkille klo 21 vihdoin oppimaan, mitä kaikkea voi tehdä OUBSia katsellessa.

Mikä OUBS?

Otaniemi Underground Broadcasting System on Suomen ainoa opiskelijoiden ylläpitämä tv-asema. OUBS toimii kuuden hengen voimin Otaniemen teekkari kylässä JMT 1:n kellarissa ja näkyy digikaapelikanavana ja IPTV:nä kylässä. Osa OUBS:n ohjelmista on myös katsottavissa internetissä. Lähes joka torstai lukuvuoden aikana OUBS lähettää suoran lähetyksen kello 21.15. Muulloin kanavalla pyörii yötä päivää vuosien varrella valmistunutta ohjelmaa. Et voi tietää jos et katso.

www.oubs.fi – #oubs@IRCnet – oubs@oubs.fi

Sarjикset

Ilman naista

Tuukka-nalle

Apropoop

Lounaskone

Salut! Olen Pierre Ranskasta. Tilaisin kastanjapateeta yrtti-marinadissa, merci!

Dipoli/Lafka	TUAS	Täffä
keskiviikko 26.9.		
› Unkarilaista makkaragulassia (l, g) › Paistettua nuudelia ja kasviksia (l, veg) › Lihakeittoa (l, g) › Kreikkalaistasalaattia › A la carte: Kievin kanaa, paprikakastiketta	› Kinkkukastiketta carbonara (g), tummaa pastaa › Soija-kasvisbolognesea, pastaa (l,m, r) › Jauheliha-gulassikeittoa (l, m, g, vl) › Kalkkunasalaattia (vl, g) › A la carte: Miedosti savustettua lohta, muhennettua tilliperunaa (vl) › Leipäateria: Tonnikalapatonki	› A la carte: Grillipihvi › JAUHELIHAKASTIKE JA SPAGETTI (l) › Tomaattikermakastike (vl) › Herkkusienikeitto (vl)
torstai 27.9.		
› Jauhelihapihvejä, tanskalaistasipulikastiketta (vl) › Tortillat cheddarjuusto-kasvistäytteellä (vl) › Hernekeittoa ja pannukakkua hillolla › Kanasalaattia	› Broileri-oliivikastiketta, riisi (l, g, r) › Tofu-kasviswokkia (l, m, g, r) › Hernekeittoa (l, g, m, r), pannari › Kinkku-persikkapizzaa (vl) › Meksikolaista tonnikalasalaattia (vl, g) › A la carte: Oskarinleike, choronkastike, lohkoperunat (vl) › Leipäateria: Feta-sipulipatonki	› A la carte: Lohta, lohkoperunat › JAUHELIHATORTILLA (l) › Kasvistortilla (l) › Nakkikeitto
perjantai 28.9.		
› Curry-hunajabroilerpataa (vl) › Feta-tomaattipastaa (vl) › Kermaista kalakeittoa (vl, g) › Pepperoni-pastasalaattia › A la carte: Intialaista tandoor-lohta	› Valkosipuli-naudanlihastiketta, riisi (vl) › Espanjalaista uunimunakasta (l, m, g, r) › Kalaseljankaa, seiti, lohi (l, m, r) › Uuniperunaa, metsäsienitäytettä (m, l, g) › Kylmäsavulohisalaattia (vl, g) › A la carte: Broilerin rintaleike parmesan, chilimajoneesi VL › Leipäateria: Feta-sipulipatonki	› PORSAANLEIKE, PIPPURIKASTIKE, perunasose › Kasvispizza › Savukalakeitto (vl, g)
maanantai 1.10.		
› Barbecue-härkäpataa (vl) › Parsakaali-pinaattipihvit juustokastikkeella (vl) › Kylmäsavulohikeittoa (vl,g) › Meksikolaista salaattia	› Espanjalaista paellaa (l, m, g, r) › Kuhapyöryköitä (l, m, g), ruohosipulikastiketta (vl) › Ohraista curry-kasviskeittoa › Feta-kasvis-oliivipizzaa (vl) › Nizzalaista kasvissalaattia (l, m, g) › A la carte: Pippurinen naudan paistileike (vl, g) › Leipäateria: Tomaatti-oliivi-kalkkunaleipänen	› A la carte: Täffänleike › UUNIKALA, SITRUUNAKASTIKE (vl), muusi › Täytetyt crepit › Kanakeitto (l, g)
tiistai 2.10.		
› Mantelikalaa, tzazikikastike (vl) › Minimakkaroita, curry-tomaattikaalia (l, g) › Tuoretomaatti-juustopastakastiketta (vl) › Frikadellikeittoa (l) › Juustosalaattia	› Jauhelihakastiketta, pastaa (l, m) › Kasvispihvit (l, m, r), oliivi-jogurttikastiketta, perunaa › Juustoista savukirjolohi-pastakeittoa (vl) › Tonnikalatortilla (vl) › Paahtopaistisalaattia (l, m, g, r) › A la carte: Pustan porsaanleike, paahdettua perunaa (vl) › Leipäateria: Tomaatti-oliivi, kalkkunaleipänen	› A la carte: Floridanleike › JAUHELIHAPIHVI, sipulikastike › Kasvispihvit › Kalakeitto (vl)
keskiviikko 3.10.		
› Kekripyöryköitä, sienikastiketta (vl) › Ohrapuuoa, mansikkakeittoa (vl) › Suurustettua kanakeittoa (vl) › Katkarapu-simpukkasalaattia › A la carte: Porsaanpaistia, tummaa hunajakastiketta	› Lihamureketta (l, m), herkkusienikastiketta (vl), perunaa › Papu-hedelmänuudelit (l, m, r) › Naudanliha-kaalikeittoa (l, m, g) › Tonnikalapita, jogurttikastiketta (vl, r) › Broileri-pastasalaattia (l, m, r) › A la carte: Katkarapu-kampelaa, sitruuna-jogurttikastiketta (r) › Leipäateria: Onnenleipä lämminsavukirjolohi-kananmuna (l, m)	› A la carte: Grillipihvi › JAUHELIHAKASTIKE JA SPAGETTI (l) › Juustovihanneskastike ja spagetti (vl) › Purjo-perunasosekeitto (vl, g)
torstai 4.10.		
› Grillattua broileria, tartar-kastiketta (l, g) › Kasviskroketteja (l, veg) › Hernekeittoa ja pannukakkua › Tomaatti-mozzarellasalaattia	› Porsasta ja kasviksia kiinalaisittain, riisi (l, m, g) › Juusto-sipuliseitä, perunaa (l) › Pinaattista juusto-perunasosekeittoa (g) › Jauhelihapizzaa (vl) › Kreikkalaista salaattia (g, r) › A la carte: Porsaan lehtipihvi, rosmariiniperunat (l, m, g) › Leipäateria: Onnenleipä lämminsavukirjolohi-kananmuna	› A la carte: Nakkikori › LIHABURRITOS (vl) › Kasvisburritos (vl) › Porkkanasosekeitto (vl, g)
perjantai 5.10.		
› Kebab, tomaatti- ja joguttikastiketta (vl, g) › Kreikkalaista juusto-kasvisvuokaa (vl) › Savuporokeittoa (vl) › Savupallasalaattia › A la carte: Paistettua kampelaa, ruohosipulikastiketta	› Kebab-lihawokkia, riisiä (l, m, g) › Kikherne-bataattipataa, riisi (l, m, g, r) › Mustajuuriosekeittoa (vl, g) › Uuniperunaa, kinkkutäytteellä (vl, g) › Tonnikala-nuudelisalaattia (l, m, r) › A la carte: Broilerinleike kirsikkakastikkeella (l, m, g, r) › Leipäateria: Onnenleipä lämminsavukirjolohi-kananmuna	› CHICKEN KIEV, CURRYKASTIKE › Kasviskiusaus (vl) › Jauhelihakeitto (l, g)
maanantai 8.10.		
› Broilerleike, timjamikastiketta (vl) › Yrteillä maustettua linssi-paprikapataa (l, g) › Nakkikeittoa (l, g) › Välimeren tonnikalasalaattia	› Nakkikastiketta, perunaa (l, m) › Kukakaaligratiinia › Kirjolohikeittoa (g, r) › Tomaatti-kotijuustosalaattia › Talonpizzaa (vl) › A la carte: Paistettua siikaa (l, m) valkoviinikastike (vl) › Leipäateria: Onnenleipä, broiler-ananas	› A la carte: Täffänleike › PASTA CARBONARA › Kasvispasta › Sienikeitto (vl)
tiistai 9.10.		
› Yrttikalaleikkeitä, kermaviilikastiketta (vl) › Tortelloneja tuorejuustotäytteellä, tomaattikastiketta (vl) › Borštškeittoa (l, g) ja smetanaa (vl) › Broiler-couscous-salaattia › Roseippuri-härkäpataa	› Yrttilihapyörykät, tumma appelsiinikastike, perunaa (l, m) › Tomaattista kasvispataa (l, m, g, r) › Linssikeittoa (l, m, g, r) › Kebab riisillä (vl, g, r) › Broileri-nuudelisalaattia (l, m, vr) › A la carte: Wieninleike, muusi (vl) › Leipäateria: Onnenleipä broiler-ananas (l, m)	› A la carte: Sveitsinleike › BROILERLEIKE, JUUSTOKASTIKE › Kasviskevätrullat › Katkarapukeitto (vl)

lauantai 29.9.	lauantai 6.10.
Dipoli › Buffet avoinna lauantaisin klo 11.30–15.00 › Porsaanleike italialaisittain (l,g) › Kasvispihvejä, ratatouille (vl)	Dipoli › Dipoli buffet avoinna lauantaisin klo 11.30–15.00 › Lihamureketta, tummaa pippurikastiketta, (vl) › perunamuhennosta › Kasvis tortelloneja, tomaattikastiketta (vl)